Doğan Kardeş

SAYI : 8 23 ŞUBAT 1970 75 KURUŞ

KARTOPU

ŞEYTAN ÇEKİCİ Pen

KAYBOLAN YÜZÜK ④

PEN, YENİ MATEMATİK ÖĞRETMENİNDEN ŞÜPHELENMEKTEDİR. ONU, YAPILMAKTA OLAN LABORATUAR BİNASI MÜTEAHHİDİ LEYTON'LA KONUŞURKEN GÖRÜNCE İYİCE KUŞKULANIR. USTABAŞI BOB BU ADAMIN HİLEBAZ OLDUĞUNU SÖYLEMİŞTİR..

ÖTEBERİ ÇALMAK İÇİN AYAĞIMIN ALTINDA DOLAŞMAKTAN VAZGEÇ ARTIK!

AMA, ARTHUR BEN SENİN KARINIM! UNUTMA Kİ, OKULDAKİ YAPI İŞLERİNİN SANA VERİLMESİNİ BEN SAĞLADIM...

ANLADIK... FAKAT, KORKARIM BİZİ BÖYLE BİR ARADA GÖRÜRLERSE OYUN AÇIĞA ÇIKAR YAKALANIRIZ!

TAMAM, İŞ ANLAŞILDI. KARI-KOCA OKULU SOYLUYORLAR! HEMEN BAŞÖĞRETMENE ANLATAYIM...

PEN, KOŞA KOŞA BAŞ ÖĞRETMENİN ODASINA GİTTİ...

PEN.. YEMEKTE OLMALIYDIN.

ŞEY.. EFENDİM... BİRŞEY VAR DA.. YENİ ÖĞRETMEN GERÇEKTEN HIRSIZ!.

AYIP, AYIP, PEN! BIRAK ARTIK BU SAÇMALARI!..

DOĞRU SÖYLÜYORUM EFENDİM.. KULAKLARIMLA İŞİTTİM. MÜTEAHHİDİN KARISIYMIŞ, İKİSİ BİRDEN DOLAP ÇEVİRİYORLAR!

SEN İYİCE ÇILDIRMIŞSIN, PEN! BÜTÜN BUNLARI BABANA BİLDİRECEĞİM...

PEN'İN BÜTÜN ÇIRPINMALARI BOŞUNAYDI..

İNANMADI... YALANCI DURUMUNA DÜŞTÜM.. ŞİMDİ NE YAPACAĞIM?

AZ SONRA, PEN, OLANLARI DAWN'A ANLATMAK ÜZEREYDİ..

NEREDE KALDIN PEN? SANA YEMEK AYIRDIM...

SAĞOL, DAWN.. SANA ANLATACAKLARIMI İYİ DİNLE...

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
23 Şubat 1970
Sayı: 8 Sıra No. 736
Yıl: 24 Cilt: 1

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık: 40 TL. ★ Altı aylık: 20 TL. ★ Yurt dışı yıllık: 55 TL. ★ Yurt dışı altı aylık: 27.50 TL. ★ Yurt dışı uçak yıllık: 86 TL. ★ Yurt dışı uçak altı aylık: 43 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ YER : Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
BASILDIĞI YER : Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları
YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

..VE, PEN HERŞEYİ DAWN'A BİR BİR ANLATTI..

NASIL İSPAT EDEBİLİRİZ Kİ?

BOB DA İSPATA ÇALIŞIYOR...

VAR MISIN, BU GECE YAPI KULÜBESİNİ ARAŞTIRALIM, HI?

PEKİ PEN! SANA YARDIM EDECEĞİM...

TAMAM, SAAT ONDA BULUŞUYORUZ!

AMAN GÜRÜLTÜ EDİP MİLLETİ UYANDIRMIYALIM!

HERKES YATTIKTAN SONRA, İKİ ARKADAŞ GİZLİCE BULUŞTULAR..

YAVAŞ HAREKET ET, PEN!.

DIŞARI ÇIKTILAR, YIKINTILARIN ARASINDAN ZORLUKLA GEÇİP YAPI KULÜBESİNE VARDILAR..

KAPIDA ASMA KİLİT VAR. İÇERİ NASIL GİRECEĞİZ?

PENCEREDEN GİRERİZ!

BİRAZ IĞRAŞINCA PENCEREYİ AÇMAYI BAŞARDILAR..

ÖNCE BEN GİREYİM, SONRA SEN!.

ŞİMDİ NE ARIYACAĞIZ?

SAHTE FATURALARI BULMALIYIZ DAWN!

BİRDENBİRE..

HEY, NE YAPIYORSUNUZ ORADA?

GELECEK HAFTA: YAKALANDILAR!.

TRAFİK İŞARETLERİNİ
TANIMAKLA
BUGÜN KENDİNİ
YARIN
KARDEŞLERİNİ
KORURSUN

GERİ DÖNÜLMEZ

nlar toplum halinde yaşarken birbirle-
aklarına saygı göstermek zorundadır-
afikte de, herkesin hakkını gözeten bir
kurmak için bazı kurallara uymak ge-
Bazı yollar üzerinde seyreden taşıtlar
ol üzerinde manevra yapıp, geri döne-
. İşte yukarıda gördüğünüz trafik işa-
yle yolları belirtir.

allara uymakla birçok kazalar önlenir.

OĞAN SİGORTA

SİZİN SİGORTANIZ

M 2044

TEPKİLİ MOTOR

Ahmet bugün çok heyecanlı. Babasıyle birlikte Viyana'ya gidiyor. Hem de bir jet uçağıyle! Uçağın küçük yuvarlak penceresinden dışarı bakıyor Ahmet.

«Pervane falan olmadan nasıl uçabiliyoruz böyle?» diye soruyor babasına merakla. Babası da bunu Ahmet'e elinden geldiğince açıklamaya çalışıyor:

«Pervaneli uçaklarda, motorun pervanesi hızla dönerken havayı yarar geçer, böylece uçağın ileri doğru hareketi sağlanmış olur. Tepkili motor taşıyan jet uçaklarında ise, hareket tepki etki prensibinden yararlanarak elde edilir.»

Bunun nasıl olduğunu resimlerde görüyorsunuz. Motorun burnundan içeri doğru hava emen bir pervane (1) vardır. Bu hava bir türbinde (2) yoğunlaştırılarak iki kanaldan (3) bir yanma odacığına verilir (5). Bu odacığa bir boru (6) gaz halinde yakıt püskürtmektedir. Bu yakıt çok ince benzin ya da kerosindir. Gaz halinde yakıt ile basınçlı hava birbirine karışınca bir elektrik kontağıyle ateşlenir, bir patlama olur. Sıcak gaz böylece arka türbini (7) harekete geçirir. Sıcak havanın büyük bir kesimi hızla türbinlerin gerisindeki egzos borusuna itilir, orada dış kanaldan (4) gelen soğuk havayla karışır. Burada büyük bir hava basıncı ortaya çıkar.

Bunu daha iyi anlayabilmek için hepimizin yapabileceği balon deneyini uygulamak gerekir. Şişirdiğimiz bir balonu ağzı açık olarak elimizden bırakırsak bunun hızla meme yönünün aksine yol aldığını görürüz. İşte tepkili motorlarda da ateşleme sonucu sürekli olarak genişleyen yakıt-hava karışımı egzostan çıkarken uçağı aksi yönde harekete geçirir.

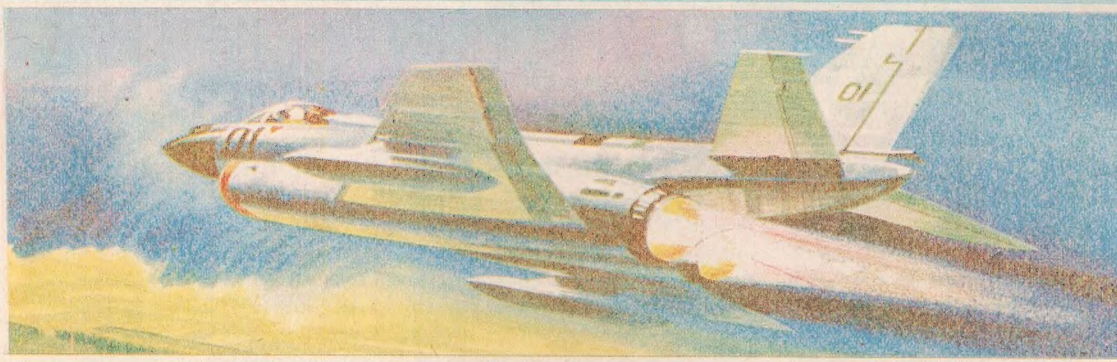

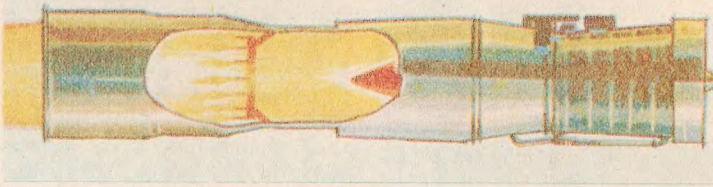

Sol üstte: Gaz halindeki yakıt, aynı zamanda daha çok delikleri olan bir yuvarla
boru ile de püskürtülebilir. Böylece patlama daha da yüksek olur. Motorun gücü bi
kat daha artar.

Uçak piste konduğu sırad
iki kapakcık egzos borusu
nun önünü kapar. Böylec
hava basıncının yönü değ
şerek uçağın hızını keser v
pist üzerinde fazla rule yap
masını önler.

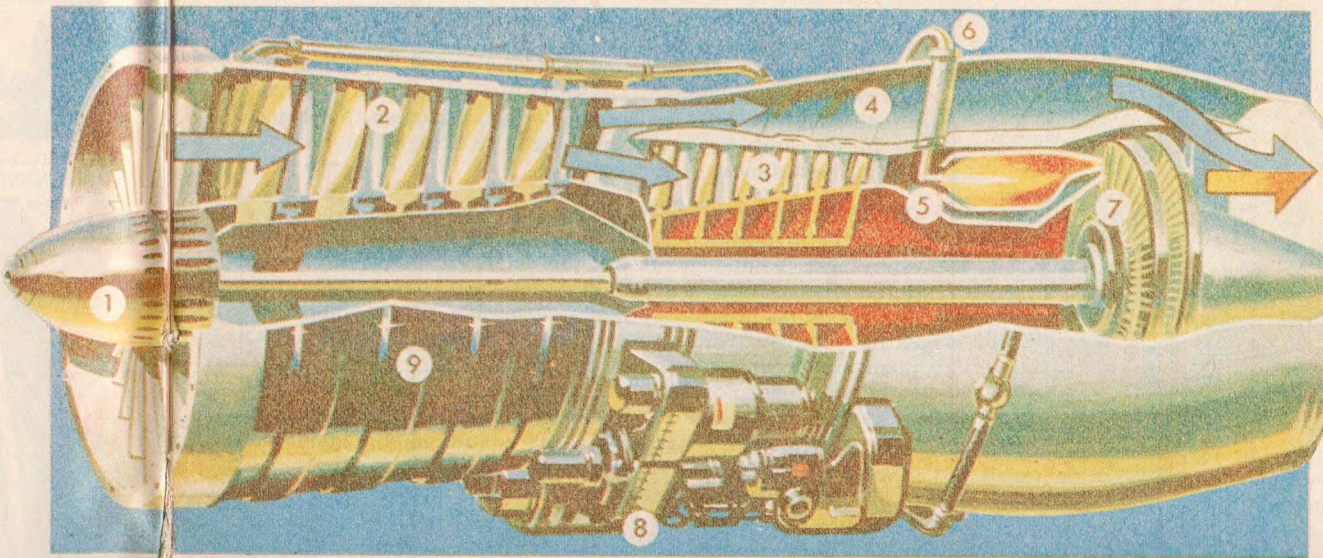

(1) Hava emici pervane
(2) Türbin
(3) Kanal
(4) Dış kanal
(5) Yanma odacığı
(6) Yakıt borusu
(7) Arka türbin
(8) Şarj ve marş dinamoları
(9) Hava alığı kapağı.

TRAFİK İŞARETLERİNİ
TANIMAKLA
BUGÜN KENDİNİ
YARIN
KARDEŞLERİNİ
KORURSUN

GERİ DÖNÜLMEZ

İnsanlar toplum halinde yaşarken birbirlerinin haklarına saygı göstermek zorundadırlar. Trafikte de, herkesin hakkını gözeten bir düzen kurmak için bazı kurallara uymak gerekir. Bazı yollar üzerinde seyreden taşıtlar aynı yol üzerinde manevra yapıp, geri dönemezler. İşte yukarıda gördüğünüz trafik işareti böyle yolları belirtir.

Bu kurallara uymakla birçok kazalar önlenir.

DOĞAN SİGORTA
SİZİN SİGORTANIZ

2044

BİLİM VE TEKNİK

TEPKİLİ MOTOR

Ahmet bugün çok heyecanlı. Babasıyle birlikte Viyana'ya gidiyor. Hem de bir jet uçağıyle! Uçağın küçük yuvarlak penceresinden dışarı bakıyor Ahmet.

«Pervane falan olmadan nasıl uçabiliyoruz böyle?» diye soruyor babasına merakla. Babası da bunu Ahmet'e elinden geldiğince açıklamaya çalışıyor:

«Pervaneli uçaklarda, motorun pervanesi hızla dönerken havayı yarar geçer, böylece uçağın ileri doğru hareketi sağlanmış olur. Tepkili motor taşıyan jet uçaklarında ise, hareket tepki etki prensibinden yararlanarak elde edilir.»

Bunun nasıl olduğunu resimlerde görüyorsunuz. Motorun burnundan içeri doğru hava emen bir pervane (1) vardır. Bu hava bir türbinde (2) yoğunlaştırılarak iki kanaldan (3) bir yanma odacığına verilir (5). Bu odacığa bir boru (6) gaz halinde yakıt püskürtmektedir. Bu yakıt çok

(1) Hava emici pervane
(2) Türbin
(3) Kanal
(4) Dış kanal
(5) Yanma odacığı
(6) Yakıt borusu
(7) Arka türbin
(8) Şarj ve marş dinamoları
(9) Hava alığı kapağı.

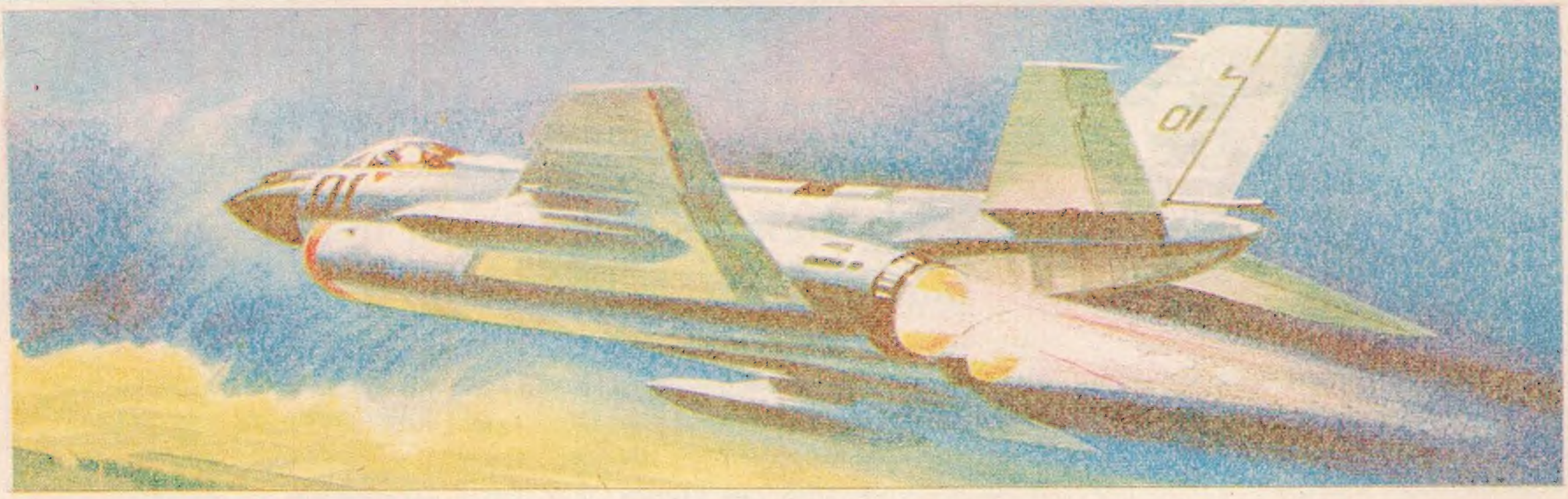

ince benzin ya da kerosindir. Gaz halinde yakıt ile basınçlı hava birbirine karışınca bir elektrik kontağıyle ateşlenir, bir patlama olur. Sıcak gaz böylece arka türbini (7) harekete geçirir. Sıcak havanın büyük bir kesimi hızla türbinlerin gerisindeki egzos borusuna itilir, orada dış kanaldan (4) gelen soğuk havayla karışır. Burada büyük bir hava basıncı ortaya çıkar.

Bunu daha iyi anlayabilmek için hepimizin yapabileceği balon deneyini uygulamak gerekir. Şişirdiğimiz bir balonu ağzı açık olarak elimizden bırakırsak bunun hızla meme yönünün aksine yol aldığını görürüz. İşte tepkili motorlarda da ateşleme sonucu sürekli olarak genişleyen yakıt-hava karışımı egzostan çıkarken uçağı aksi yönde harekete geçirir.

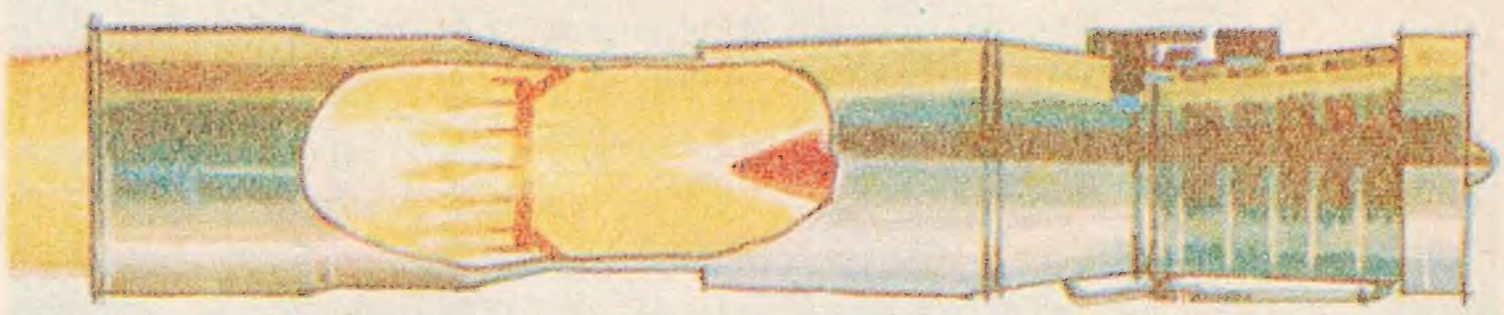

Sol üstte: Gaz halindeki yakıt, aynı zamanda daha çok delikleri olan bir yuvarlak boru ile de püskürtülebilir. Böylece patlama daha da yüksek olur. Motorun gücü bir kat daha artar.

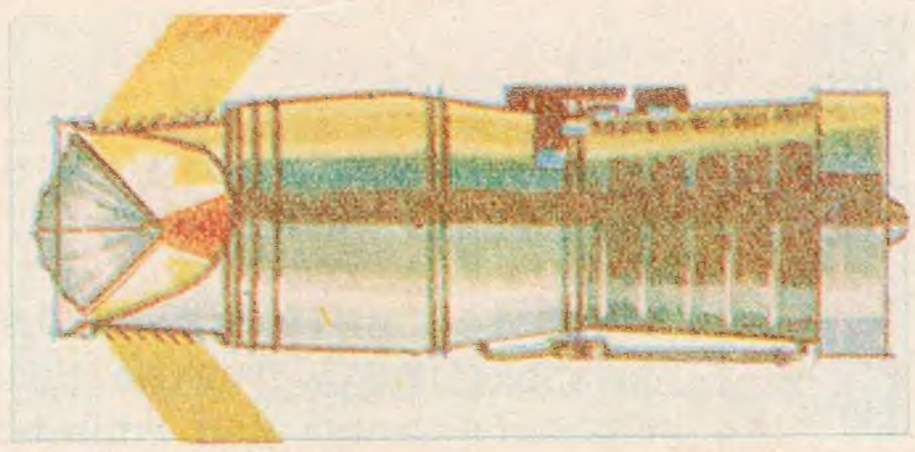

Uçak piste konduğu sırada iki kapakcık egzos borusunun önünü kapar. Böylece hava basıncının yönü değişerek uçağın hızını keser ve pist üzerinde fazla rule yapmasını önler.

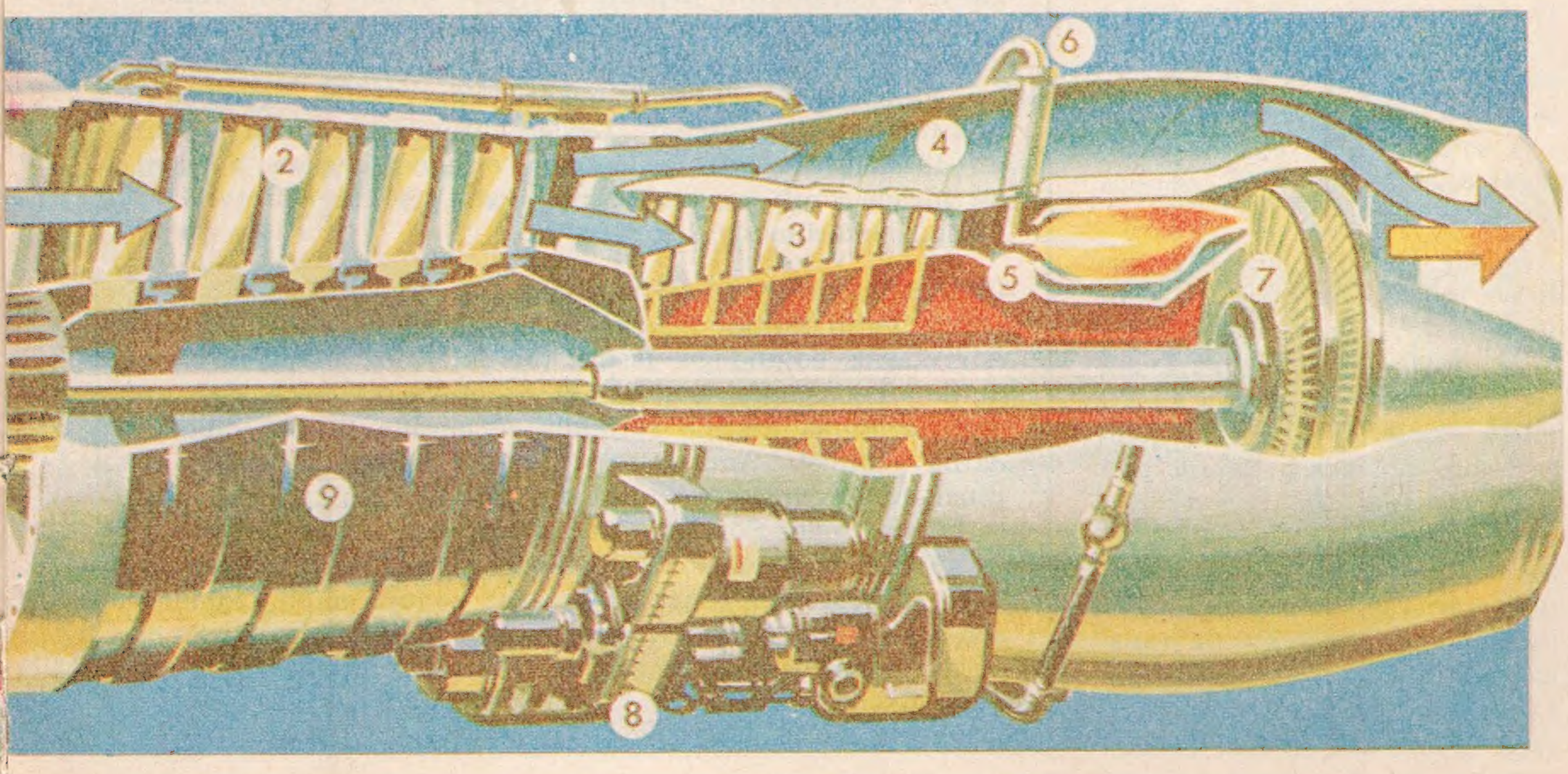

HAFTANIN ANSİKLOPEDİSİ

PASTEUR KİMDİR?

Tıp alanında çok önemli buluşlar yapmış olan Pasteur, hekim değil, bir kimyacıydı...

Pasteur hayatını insanlığın iyiliğine harcamış büyük bilim adamlarından biridir. Buluşlarıyle yalnız insanlar değil, evcil hayvanların birçoğu da korkunç salgın hastalıklardan kurtulmuşlardır.

Pasteur, salgın hastalıklar üzerindeki buluşlarıyle adını bütün dünyaya duyurmuş, kuduz aşısını keşfederek büyük bir üne sahip olmuştu.

Bir dericinin oğlu olan Pasteur 1822 yılında Fransa'nın Dôle şehrinde doğdu. Lisede pek parlak bir öğrenci değildi. Yüksek öğrenimini tamamladıktan sonra Besançon, Dijon, Strasbourg lise ve üniversitelerinde fizik, kimya okuttu. Bu arada yaptığı araştırmalarla bilgisini ilerletti. Paris'teki Ecole Normale'in (Öğretmen Okulu) bilimsel araştırmalar müdürü oldu. Bu göreve atandıktan sonra Pasteur daha geniş bir çalışma alanına sahip oldu. Durmadan çalışıyor, yeni buluşlar peşinde koşuyordu. Adına bağlı olarak «Pastörize etme» usulünü bulduktan sonra o yıllarda hayvanlar arasında ölüme yol açan şarbon (karakabarcık), ipekböceği hastalığı ve tavuk kolerasına karşı koruyucu aşıları keşfetti. Bu buluşlarıyla adı kısa zamanda Avrupa'da tanındı.

Pasteur, kuduz üzerindeki çalışmalarına 1880 yılında başladı. Beş yıl süren sıkı bir çalışma sonucu kuduz aşısını buldu. Aşıyı ilk defa kuduz bir köpek tarafından ısırılan Alcas'lı Joseph Meister ismindeki bir çocuğa tatbik etti. Sonuç başarılı oldu ve 14 yaşındaki Joseph ölümden kurtuldu. Pasteur, ikinci aşıyı genç çoban Jüpil'e tatbik etti. Ağır şekilde ısırılan Jüpil de kurtuldu. Her iki olay da geniş tepki yaptı ve Pasteur'ü bütün dünyaya tanıttı. Bir çok Tıp ve Bilim akademisi Pasteur'e üyelik verdi. 1888 yılında Pasteur, kurduğu enstitünün müdürlüğüne atandı. Buradaki çalışmalarıyle de enstitünün adını yüceltti. 1895'te Sorbonne Üniversitesi'nde yapılan jübilesinden az sonra 25 şubat 1895'te dinlenmeye çekildiği Villeneuve-l'Etang'da öldü.

Pasteur, tıp doktoru olmamakla birlikte buluşları tıp alanında önemli ilerlemelere yardım etmiştir. O yıllara kadar hastanelerde, ameliyatlarda temizliğe pek dikkat edilmez, hastaların çoğu mikrop kapmasından ölürdü. Pasteur'ün ortaya koyduğu antisepti, asepsi gibi koruyucu usuller bunun önüne geçti.

Süt ve benzeri sıvıların mikropsuz hale getirilmesi usulünü de Pasteur bulmuştur. Özellikle sütün vitaminlerini yoketmeden mikroplardan arıtılması için kullanılan bu usül bugün de geniş şekilde kullanılmaktadır.

Pasteur'ün araştırma yoluyla tıp alanında bu derece önemli buluşlar yapmış olması her zaman için takdirle karşılanmaya değer. Nitekim, Fransızlar da Pasteur'ü millî kahramanlarından biri saymış, Napoleon'la Victor Hugo'nun üstünde bir yer vermişlerdir.

TARİHTE BU HAFTA

NİZÂM-I CEDİD DEVRİNİN BAŞLAMASI — 177 yıl önce, 24 şubat 1793'de Türkiye tarihinde önemli bir çağ başlamış, «Nizâm-ı Cedid» ilân edilmişti. Padişah Selim III'ün kurduğu yeni kurumların hepsine «Nizâm-ı Cedid» (Yeni düzen) denir. Dar anlamda Yeniçeriler'in yerine geçmek üzere, Yeniçeri Ocağı yanında kurulan modern piyade sınıfına verilen addır. Selim III, tahta çıkar çıkmaz, geniş ölçüde devrim hareketlerine başladı. Devlet kurumlarına, orduya yeni bir düzen getirecekti. İşe önceden ordudan başladı. Ve yeni bir piyade sınıfı kurdu. Nizâm-ı Cedid, 1807'de Selim III'ün tahttan indirilmesiyle son buldu.

CEM SULTAN'IN ÖLÜMÜ — Bundan 475 yıl önce 25 şubat 1495'te Fatih Sultan Mehmet'in en küçük oğlu Cem Sultan esir olarak bulunduğu İtalya topraklarında ölmüştü. Cem Sultan, babasından boşalan tahta oturmak için küçük ordusuyla Bursa üzerine yürümüş ve burada 18 gün hükümdarlık yapmıştı. Ama Bayezit II, padişahlığı kardeşine bırakmadı. Üzerine gönderdiği orduyla onu mağlûp etti. Kaçan Cem, Rodos Şövalyeleri tarafından esir edildi ve İtalya'ya gönderildi. Orada öldü. Talihsiz şehzade, hayattayken olduğu gibi öldükten sonra da pazarlık konusu edildi. Ölümünden 4 yıl sonra Napoli Kralı cenazeyi vermeye yanaştı. Cem Sultan Bursa'da ağabeyi şehzade Mustafa'nın türbesinde gömülüdür.

Neden, Niçin?

Kuşlar, niçin uyurken tüylerini şişirip top olurlar?

Kanarya kuşunuzun, tüylerini şişirdiğini ve başını kanadının altına sokup uykuya daldığını çok görmüşsünüzdür. Fakat kafese yaklaştığınız anda şöyle bir silkinir ve gene bildiğimiz vücut yapısına kavuşur. Uyurken böyle kendini şişirmesinin sebebi nedir acaba? Gayet basit: Havadan meydana gelmiş bir gecelik giydiği için. Bu hareketi, hanımının, kışın sokağa çıkmak için arkasına kalın bir kürk manto giymesinden pek farklı değildir. Zira uzun tüylü bir kürkün, insanı soğuktan koruması, kürkün kendi «sıcak» olduğu için değil, büyük bir kısmının havadan ve ancak düşük bir oranının hayvan kılından meydana gelmesinden dolayıdır. Hava ise ısıyı iyi iletmediği için, vücudumuzun ısısının radyasyon yoluyla dışarı yayılmasını önler. Kuşlar, uyuyacakları vakit aynı şeyi yaparlar. Tüylerini şişirmek suretiyle, tüylerinin arasında, vücutlarının serinlemesini önleyen bir hava tamponu vücuda getirmiş olurlar.

Ekmeğin niçin kabuğu vardır?

Ekmek, unda ve hamurda bulunan besinlerin ve bunlardan özellikle nişastayla yumurta akı maddelerinin kolay sindirilir hale gelmesi için pişirilir. Isının etkisiyle ekmeğin dış tabakası kurur, sertleşir ve çatlar. Yüksek ısıların etkisindeki nişasta, rengi, sarıyla kahverengi arasında değişen dekstrin adında yapışkan bir madde vücuda getirir, şeker de aynı tesirler sebebiyle yanarak kahverengileşir, yumurta akı maddeleri ise gene aynı şekilde değişmeye uğrarlar. Bu suretle ekmeğin kabuğu meydana gelir.

BÜYÜK SÖZLER

Bazı şeyleri yarım bileceğine, bir şey bilme daha iyi.

• Bir şey bilmeyen bir insan, hiç olmazsa bilmediğini bildiği için her lâfa karışmaz. Bilmediğini de öğrenmeye çalışır. Yarım bilen bir kimse, o konuda bir şeyler bildiğini zannettiği için bazen eksik ve yanlış işler yapabilir ki, bu çok tehlikeli olur.

Türkiye'nin ilk müze müdürü ressam

HAMDİ BEY

1881 yılında yurdumuzda ilk müze açılmış, müdürlüğüne de Osman Hamdi Bey getirilmişti. O güne kadar yurdumuzda ne müze vardı ne de müdürü. Hamdi Beyin çeşitli araştırmalarla, göz nuru, emek ve para harcayıp gün ışığına çıkardığı arkeoloji eserleri ihmalci kimselerin elinde, Çinili Köşk'te bir yığın halinde atılı dururdu. Hamdi Bey, bunları Çinili Köşk'ün karşısında yapımına önayak olduğu «Arkeoloji Müzesi» binasında biraraya getirdi.

Osman Hamdi Bey, 1842 yılında İstanbul'da doğdu. Babası Sadrazam İbrahim Ethem Paşa'dır. Öğrenimini İstanbul'da yaptı. Hukuk okumak için Paris'e gönderildi ama, o Paris Güzel Sanatlar Okulu'na girdi. Sekiz yıldan fazla Paris'te kaldı. Yurda döndükten sonra çeşitli devlet görevlerinde bulundu. Bu arada arkeolojiye de merak sardı. Sayda kazısında İskender Lâhdi diye tanınan mermer mezarı bulması ona uluslararası büyük bir ün sağladı. Hamdi Bey Arkeoloji müzesinden başka bugünkü «Güzel Sanatlar Akademisi» nin kurulmasına da önayak oldu. 1882'de bu okulun da müdürlüğüne atandı.

Osman Hamdi Bey aynı zamanda iyi bir ressamdı. Ama o bu yönüyle ülke içinden çok dışarıda tanınıyordu. Bunun sebebi konularını tam bir Fransız romantiğinin Doğu ülkelerine bakışıyle seçmiş olmasıydı. «Silâh Taciri», «Şehzadebaşı Camii Avlusundaki Kadınlar», «Kur'an Okuyan Adam» en ünlü tablolarıdır. Osman Hamdi Bey'in bir özelliği de tablolarında model olarak kendisini kullanmasıdır. Uluslararası bir ün kazanmış olan bu sanatçı ve arkeologumuz, 24 şubat 1910'da öldü.

Herşeyin En Garibi:

EN UZUN BIYIK — Bilinen en uzun bıyık, Hindistan'ın Partabarh bölgesinden bir Brahman olan 1916 doğumlu Masuriya Din'inkidir. Bu Hintlinin bıyığının iki ucu arasındaki açıklık 1949 ile 1962 yılları arasında 259 santimdi ve bakımı yılda 36 dolara mal oluyordu.

EN BÜYÜK YILDIZ — Ölçülebilmiş yıldızların içinde en büyüğü, çapı 4000 milyon kilometre olan Epsilon Aurigae B'dir. Bu yıldız o kadar hacimlidir ki, güneşimiz ve Zühal'e kadarki altı gezegeni içine rahatça sığar. Bir ana yıldızla ikinci bir yıldızdan meydana gelen Alpha Herculis grubu soğuk bir gazla sarılıdır. Yalın gözle görülebilen bu sistemin çapı da 272.000.000.000 kilometr

EN KÜÇÜK YILDIZ — Bilinen en küçük yıldız LP 327 - 186'dır. Bu beyaz cücenin çapı ayınkinin sadece yarısı kadardır. Bize 100 ışık yılı uzaklıkta yer alır. 1962 yılında Birleşik Amerika'dan keşfedilmiştir.

HAFTANIN ANSİKLOPEDİSİ

PASTEUR KİMDİR?

Tıp alanında çok önemli buluşlar yapmış olan Pasteur, hekim değil, bir kimyacıydı...

Pasteur hayatını insanlığın iyiliğine harcamış büyük bilim adamlarından biridir. Buluşlarıyle yalnız insanlar değil, evcil hayvanların birçoğu da korkunç salgın hastalıklardan kurtulmuşlardır.

Pasteur, salgın hastalıklar üzerindeki buluşlarıyle adını bütün dünyaya duyurmuş, kuduz aşısını keşfederek büyük bir üne sahip olmuştu.

Bir dericinin oğlu olan Pasteur 1822 yılında Fransa'nın Dôle şehrinde doğdu. Lisede pek parlak bir öğrenci değildi. Yüksek öğrenimini tamamladıktan sonra Besançon, Diuon, Strasbourg lise ve üniversitelerinde fizik, kimya okuttu. Bu arada yaptığı araştırmalarla bilgisini ilerletti. Paris'teki Ecole Normale'in (Öğretmen Okulu) bilimsel araştırmalar müdürü oldu. Bu göreve atandıktan sonra Pasteur daha geniş bir çalışma alanına sahip oldu. Durmadan çalışıyor, yeni buluşlar peşinde koşuyordu. Adına bağlı olarak «Pastörize etme» usulünü bulduktan sonra o yıllarda hayvanlar arasında ölüme yol açan şarbon (karakabarcık), ipekböceği hastalığı ve tavuk kolerasına karşı koruyucu aşıları keşfetti. Bu buluşlarıyla adı kısa zamanda Avrupa'da tanındı.

Pasteur, kuduz üzerindeki çalışmalarına 1880 yılında başladı. Beş yıl süren sıkı bir çalışma sonucu kuduz aşısını buldu. Aşıyı ilk defa kuduz bir köpek tarafından ısırılan Alcas'lı Joseph Meister ismindeki bir çocuğa tatbik etti. Sonuç başarılı oldu ve 14 yaşındaki Joseph ölümden kurtuldu. Pasteur, ikinci aşıyı genç çoban Jüpil'e tatbik etti. Ağır şekilde ısırılan Jüpil de kurtuldu. Her iki olay da geniş tepki yaptı ve Pasteur'ü bütün dünyaya tanıttı. Bir çok Tıp ve Bilim akademisi Pasteur'e üyelik verdi. 1888 yılında Pasteur, kurduğu enstitünün müdürlüğüne atandı. Buradaki çalışmalarıyle de enstitünün adını yüceltti. 1895'te Sorbonne Üniversitesi'nde yapılan jübilesinden az sonra 25 şubat 1895'te dinlenmeye çekildiği Villeneuve-l'Etang'da öldü.

Pasteur, tıp doktoru olmamakla birlikte buluşları tıp alanında önemli ilerlemelere yardım etmiştir. O yıllara kadar hastanelerde, ameliyatlarda temizliğe pek dikkat edilmez, hastaların çoğu mikrop kapmasından ölürdü. Pasteur'ün ortaya koyduğu antisepti, asepsi gibi koruyucu usuller bunun önüne geçti.

Süt ve benzeri sıvıların mikropsuz hale getirilmesi usulünü de Pasteur bulmuştur. Özellikle sütün vitaminlerini yoketmeden mikroplardan arıtılması için kullanılan bu usül bugün de geniş şekilde kullanılmaktadır.

Pasteur'ün araştırma yoluyla tıp alanında bu derece önemli buluşlar yapmış olması her zaman için takdirle karşılanmaya değer. Nitekim, Fransızlar da Pasteur'ü millî kahramanlarından biri saymış, Napoleon'la Victor Hugo'nun üstünde bir yer vermişlerdir.

TARİHTE BU HAFTA

NİZÂM-I CEDİD DEVRİNİN BAŞLAMASI — 177 yıl önce, 24 şubat 1793'de Türkiye tarihinde önemli bir çağ başlamış, «Nizâm-ı Cedid» ilân edilmişti. Padişah Selim III'ün kurduğu yeni kurumların hepsine «Nizâm-ı Cedid» (Yeni düzen) denir. Dar anlamda Yeniçeriler'in yerine geçmek üzere, Yeniçeri Ocağı yanında kurulan modern piyade sınıfına verilen addır. Selim III, tahta çıkar çıkmaz, geniş ölçüde devrim hareketlerine başladı. Devlet kurumlarına, orduya yeni bir düzen getirecekti. İşe önceden ordudan başladı. Ve yeni bir piyade sınıfı kurdu. Nizâm-ı Cedid, 1807'de Selim III'ün tahttan indirilmesiyle son buldu.

CEM SULTAN'IN ÖLÜMÜ — Bundan 475 yıl önce 25 şubat 1495'te Fatih Sultan Mehmet'in en küçük oğlu Cem Sultan esir olarak bulunduğu İtalya topraklarında ölmüştü. Cem Sultan, babasından boşalan tahta oturmak için küçük ordusuyla Bursa üzerine yürümüş ve burada 18 gün hükümdarlık yapmıştı. Ama Bayezit II, padişahlığı kardeşine bırakmadı. Üzerine gönderdiği orduyla onu mağlûp etti. Kaçan Cem, Rodos Şövalyeleri tarafından esir edildi ve İtalya'ya gönderildi. Orada öldü. Talihsiz şehzade, hayattayken olduğu gibi öldükten sonra da pazarlık konusu edildi. Ölümünden 4 yıl sonra Napoli Kralı cenazeyi vermeye yanaştı. Cem Sultan Bursa'da ağabeyi şehzade Mustafa'nın türbesinde gömülüdür.

Neden, Niçin?

Kuşlar, niçin uyurken tüylerini şişirip top olurlar?

Kanarya kuşunuzun, tüylerini şişirdiğini ve başını kanadının altına sokup uykuya daldığını çok görmüşsünüzdür. Fakat kafese yaklaştığınız anda şöyle bir silkinir ve gene bildiğimiz vücut yapısına kavuşur. Uyurken böyle kendini şişirmesinin sebebi nedir acaba? Gayet basit: Havadan meydana gelmiş bir gecelik giydiği için. Bu hareketi, hanımının, kışın sokağa çıkmak için arkasına kalın bir kürk manto giymesinden pek farklı değildir. Zira uzun tüylü bir kürkün, insanı soğuktan koruması, kürkün kendi «sıcak» olduğu için değil, büyük bir kısmının havadan ve ancak düşük bir oranının hayvan kılından meydana gelmesinden dolayıdır. Hava ise ısıyı iyi iletmediği için, vücudumuzun ısısının radyasyon yoluyla dışarı yayılmasını önler. Kuşlar, uyuyacakları vakit aynı şeyi yaparlar. Tüylerini şişirmek suretiyle, tüylerinin arasında, vücutlarının serinlemesini önleyen bir hava tamponu vücuda getirmiş olurlar.

Ekmeğin niçin kabuğu vardır?

Ekmek, unda ve hamurda bulunan besinlerin ve bunlardan özellikle nişastayla yumurta akı maddelerinin kolay sindirilir hale gelmesi için pişirilir. Isının etkisiyle ekmeğin dış tabakası kurur, sertleşir ve çatlar. Yüksek ısıların etkisindeki nişasta, rengi, sarıyla kahverengi arasında değişen dekstrin adında yapışkan bir madde vücuda getirir, şeker de aynı tesirler sebebiyle yanarak kahverengileşir, yumurta akı maddeleri ise gene aynı şekilde değişmeye uğrarlar. Bu suretle ekmeğin kabuğu meydana gelir.

Türkiye'nin ilk müze müdürü ressam

HAMDİ BEY

1881 yılında yurdumuzda ilk müze açılmış, müdürlüğüne de Osman Hamdi Bey getirilmişti. O güne kadar yurdumuzda ne müze vardı ne de müdürü. Hamdi Beyin çeşitli araştırmalarla, göz nuru, emek ve para harcayıp gün ışığına çıkardığı arkeoloji eserleri ihmalci kimselerin elinde, Çinili Köşk'te bir yığın halinde atılı dururdu. Hamdi Bey, bunları Çinili Köşk'ün karşısında yapımına önayak olduğu «Arkeoloji Müzesi» binasında biraraya getirdi.

Osman Hamdi Bey, 1842 yılında İstanbul'da doğdu. Babası Sadrazam İbrahim Ethem Paşa'dır. Öğrenimini İstanbul'da yaptı. Hukuk okumak için Paris'e gönderildi ama, o Paris Güzel Sanatlar Okulu'na girdi. Sekiz yıldan fazla Paris'te kaldı. Yurda döndükten sonra çeşitli devlet görevlerinde bulundu. Bu arada arkeolojiye de merak sardı. Sayda kazısında İskender Lâhdi diye tanınan mermer mezarı bulması ona uluslararası büyük bir ün sağladı. Hamdi Bey Arkeoloji müzesinden başka bugünkü «Güzel Sanatlar Akademisi» nin kurulmasına da önayak oldu. 1882'de bu okulun da müdürlüğüne atandı.

Osman Hamdi Bey aynı zamanda iyi bir ressamdı. Ama o bu yönüyle ülke içinden çok dışarıda tanınıyordu. Bunun sebebi konularını tam bir Fransız romantiğinin Doğu ülkelerine bakışıyle seçmiş olmasıydı. «Silâh Taciri», «Şehzadebaşı Camii Avlusundaki Kadınlar», «Kur'an Okuyan Adam» en ünlü tablolarıdır. Osman Hamdi Bey'in bir özelliği de tablolarında model olarak kendisini kullanmasıdır. Uluslararası bir ün kazanmış olan bu sanatçı ve arkeologumuz, 24 şubat 1910'da öldü.

Herşeyin En Garibi:

EN UZUN BIYIK — Bilinen en uzun bıyık, Hindistan'ın Partabarh bölgesinden bir Brahman olan 1916 doğumlu Masuriya Din'inkidir. Bu Hintlinin bıyığının iki ucu arasındaki açıklık 1949 ile 1962 yılları arasında 259 santimdi ve bakımı yılda 36 dolara mal oluyordu.

EN BÜYÜK YILDIZ — Ölçülebilmiş yıldızların içinde en büyüğü, çapı 4000 milyon kilometre olan Epsilon Aurigae B'dir. Bu yıldız o kadar hacimlidir ki, güneşimiz ve Zühal'e kadarki altı gezegeni içine rahatça sığar. Bir ana yıldızla ikinci bir yıldızdan meydana gelen Alpha Herculis grubu soğuk bir gazla sarılıdır. Yalın gözle görülebilen bu sistemin çapı da 272.000.000.000 kilometr

EN KÜÇÜK YILDIZ — Bilinen en küçük yıldız LP 327 - 186'dır. Bu beyaz cücenin çapı ayınkinin sadece yarısı kadardır. Bize 100 ışık yılı uzaklıkta yer alır. 1962 yılında Birleşik Amerika'dan keşfedilmiştir.

BÜYÜK SÖZLER

Bazı şeyleri yarım bileceğine, bir şey bilme daha iyi.

• Bir şey bilmeyen bir insan, hiç olmazsa bilmediğini bildiği için her lâfa karışmaz. Bilmediğini de öğrenmeye çalışır. Yarım bilen bir kimse, o konuda bir şeyler bildiğini zannettiği için bazen eksik ve yanlış işler yapabilir ki, bu çok tehlikeli olur.

ATEŞ KAPTAN

KARA KAPTAN'IN BEYNİ YIKANIYOR!..

4

SEN ESKİDEN BİZ-DENDİN KARA KAP-TAN. YENİDEN BİZİM-LE OLMAK İSTEMEZ MİSİN?

ASLA, DÜNYALI!

KARA KAPTAN YA-KALANMIŞTI. ŞİMDİ, BULUTÜSSÜNDE, ES-Kİ ARKADAŞLARI-NIN ARASINDAYDI... ALBAY BEYAZ ONU, MARS'LILARIN ADA-MI OLMAKTAN ÇI-KARIP YENİDEN KAZANMAK İSTİYORDU.

MARS'LILAR ZAVALLININ BEYNİNE İYİCE İŞLEMİŞ-LER. ŞUNUN BEYNİNİ YIKIYABİLİR MİYİZ DOKTOR?

BİR DENİYELİM, ALBAYIM... BAŞARA-CAĞIMIZI SANIYORUM..

KARA KAPTAN, MARS IŞINLARINDAN TEMİZ-LENMEK İÇİN YATIRILDI..

DIŞARDA BEKLİYE-CEĞİM DOKTOR!

İYİ OLUR, ATEŞ KAPTAN.. GEREKİRSE SİZİ ÇA-ĞIRIRIM...

büyük savaş

DOKTOR HAZIRLANIRKEN MARS'TAN TELSİZ GELDİ.

BİZ MARS'LILAR, KAÇMANA YARDIM EDECEĞİZ!.

BEKLİYORUM!

MARS IŞINLARI YAĞMAYA BAŞLADI.

BU DA NE? IŞIN SAÇMAYA BAŞLADI! YANIYORUM!

DOKTOR ZİLE BASTI!

AAAAAH!

ATEŞ KAPTAN GİRERKEN DOKTOR DEVRİLDİ...

DOKTOR! NE O?

KARA KAPTAN KAÇTI!.

IŞIN TABANCAM!

DUVARI ONLINLA DELMİŞ OLACAK! ŞİMDİ ELİNDE SİLÂH DA VAR!.

O SIRADA, YEŞİL MELEKLERİN ODASINDA..

DİKKAT! KARA KAPTAN KAÇTI! ELİNDE SİLAH VAR.. ARAŞTIRMAYA BAŞLAYIN!

SEN NÖBETÇİ KAL, ARMONİ.. BEN AVA ÇIKIYORUM!

PEKİ!.

KARA KAPTAN NASIL OLSA YAKALANIR.. ÜSTEN ÇIKAMAZ Kİ...

ÇABUK BENİ UÇAĞA GÖTÜR.. YOKSA SENİ BOĞARIM!.

GELECEK HAFTA: KARA KAPTAN KAÇIYOR!

Tarzan

44 TARZAN ÜÇ AVCIYI KURTARMAK İÇİN GİRDİĞİ CANAVAR ADAMLARIN ÜLKESİNDE, ONLARIN ELİNE DÜŞER. BAŞ SİHİRBAZ ONU TANRILARA KURBAN ETMEYE KARAR VERİR.

HAYDİ KRALİÇEM... ELİNİZDEKİ BIÇAKLA KURBAN EDİN ONLARI!..

YAPAMAM... TARZAN'I ÖLDÜREMEM!

YAAA!

BU CANAVARLARLA SAVAŞ KENDİNİ KURTARMAYA ÇALIŞ!

BEN İPLERİNİ KESEYİM DE SEN N'APARSAN YAP!..

BU KADAR ADAMLA BAŞA ÇIKAMAYACAĞINI ANLAYAN TARZAN, BAŞ SİHİRBAZI KAPTIĞI GİBİ DUVARA TIRMANMAĞA BAŞLADI...

TAVANDAKİ CAMIN ÇERÇEVESİNE ASILINCA BİRDEN MEYDANA BÜYÜK BİR GÜNEŞ MERCEĞİ ÇIKTI...

RUSS MANNING
9-7

#2009 Tm. Reg U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1969 by United Feature Syndicate, Inc

canavar adamlar

BU MERCEKTEN GEÇEN GÜNEŞ IŞINI AŞAĞI-DAKİLERİ YAKACAK!.

KAÇIN!.. KAÇIN!

KAÇIN! KAÇIN!..

BU IŞIK... YANACAĞIZ!

KAÇIN!

YANI-YORUZ!!

KAÇIN!

DURUN, SİZ KAÇMA-YIN... ADAMLARIN HEPSİ GİTTİ. BAĞLA-RINIZI ÇÖZEYİM...

IŞINLARIN VERDİĞİ KOR-KUNÇ ISI KAVURUCU ETKİ-SİNİ GÖSTERMİŞ, CANAVAR ADAMLAR ARASINDA PANİK YARATMIŞTI.

BU KORKUNÇ IŞIK NE?

TAVANDAKİ MERCEK-TEN GELİYOR... HERHALDE CANA-VAR ADAMLAR DA TAVANDA BÖY-LE BÜYÜK BİR MERCEK OLDUĞUNU BİLMİYOR-LARDI Kİ KORKTULAR!

YOK!

BOBİ YOK OLMUŞ!

-ARKASI VAR-

HİKÂYE

İngilizce'den çeviren:
AKŞİT GÖKTÜRK

Çağrılmadan Gelen Konuk

«Ah sevgili atım benim, Altınsarı'm, bir tanem» dedi genç kız, başını atın ışıl ışıl yanan boynuna yaslayıp, «Ne olur sen de gelebilseydin yarın düğünüme. Ne güzel olur. Ama biliyorsun nişanlım istemiyor seni düğün konukları arasında, onun bu isteğine uymaktan başka bir şey gelmiyor benim de elimden.»

«Hii ii ii ii» diye kişnedi at bu sözler üzerine, sağ ön ayağıyla yere vurdu birkaç kez. «Hi i i i!»

«Biliyorum ne demek istediğini» diye karşılık verdi genç kız, «Evet, bu düğünde baş konuk olman gerekir senin. Çok haklısın. Katıldığın her yarışta birinci gelerek bunca para kazandırdın bana, bütün çeyizimi senin kazandırdığın paralarla hazırladım. Çok emeğin geçti bana. Söz veriyorum, düğün pastasından kocaman bir parça ayıracağım senin için.» Bu sözlerle, atının sırtını bir daha sevgiyle okşadı, boynunu öptü, sonra koşa koşa uzaklaştı.

Şu budala insanlar, sanırlar ki hayvanlar hiç bir şeyden anlamaz! Altınsarı uzun süre sessiz kaldı, sonra ne yapacağını birden kararlaştırdı. «Hi i i i i» diye kişnedi sevinçten, sonra kendi kendini fırçalamaya hazırlığa başladı. Kuyruğunu fırçalarken ne büyük bir güçlük çektiğini düşünün siz artık. Kuyruğuna ulaşmak için fır döndü olduğu yerde. Ahırın damından onun bu durumunu gören serçeler gülmekten pıtır pıtır yere dökülecekleri nerdeyse. Ama at hiç bozuntuya vermedi.

Ertesi gün, ortalık günışığı ile pırıl pırıldı. Küçük kilisenin kulesinde düğün çanları çalıyordu. Altınsarı, ahırının kapısını iterek dışarı çıktı, köyün ortasındaki yolda seke seke yürümeye başladı. Aylardan haziran-dı, bahçe parmaklıklarından tutam tutam güller sarkıyordu. Altınsarı en güzel, en kocaman gülü koparark sol kulağının arkasına taktı. Sonra dörtnala, düğün töreninin yapılacağı kiliseye yöneldi.

Düğün alayı, en önde gelinle güvey, tam kiliseye girmek üzereydi.

Tam sırasında geldim, diye düşündü Altınsarı, konukların en sonuna takıldı. Bütün konuklar ilerdeki gelinle güveye bakmakta olduklarından, kafalarının ardında da göz bulunmadığından, Altınsarı'nın içeri girip bir köşeye dineldiğini hiç kimse sezmedi.

Derken müzik başladı, sonra koro güzel bir şarkı söyledi. Bu şarkı genç kızın kırlarda dolaşırken Altınsarı ile birlikte söylediği şarkıydı. Altınsarı, sesiyle koronun şarkısına katıldı: «Hi i i i i». Bir anda bütün konuklar başlarını geriye çevirdiler, gelin bile omzunun üzerinden geriye baktı. Sinirlenen güvey, yakınında bekleyen kilise kapıcısını çağırarak: «Çıkarın şu hayvanı dışarıya, kovun hemen» dedi. Fısıldayarak söylemişti bunu ama, kilisenin içinde en küçük ses bile yankılandığından, sözleri arkadaki köşede dinelmekte olan Altınsarı'nın kulağına dek ulaştı.

Kapıcı atın yanına gelerek onu dışarı çıkarmaya çalıştı. Ama Altınsarı kapıcıya hiç aldırmadan, konukların ortasındaki yoldan en öne, gelinle güveyin oldukları yere doğru ilerledi. Bu ürkek ilerleyiş sırasında pencerelerdeki renkli camlardan içeri süzülen ışıklar, altın sarısı sırtına

vuruyor, sağrılarından kırmızı, sarı, mor halkalar geçiyordu. Kulağının ardındaki gül her adımında sarsılıyor, kuyruğu ise dimdik, havada bayrak gibi dalgalanıyordu.

Düğün konuklarının çok hoşuna gitmişti bu görüntü: «Böyle güzel bir konuğa pek az raslanır doğrusu» dediler birbirlerine. İçlerinden hiç biri Altınsarı'yı durdurmaya ya da dışarı çıkarmaya kalkışmadı. Kilise kapıcısı bile böylesine güzel bir yaratığı dışarı kovmadığına seviniyordu şimdi.

Altınsarı doğruca gelinin yanına gitti, diz çöktü, başını uzatarak gelinin dizlerine koydu. Gelin onu bir gün önceki gibi sevgiyle okşadı. Ama bunu yapmakla da güveyin isteğine karşı gelmiş oldu.

İşte o zaman güvey, pancar gibi kıpkırmızı kesilmiş bir yüzle, yerinden fırladığı gibi «Atın şu hayvanı dışarı, kovun şunu» diye öfkeyle bağırdı, pırıl pırıl düğün ayakkabısıyle Altınsarı'ya sıkı bir tekme savurdu. Ama Altınsarı başını gelinin kucağına koymuş olduğu için, bu tekmenin yarısı da geline değdi.

Gelin can acısıyle bağırdı, öfkesinden yüzü kül gibi oldu. Altınsarı da kişnemeye başladı: «Hi i i i.» Ama daha bitmemişti. Sen tekme vurursun da ben vuramaz mıyım sanki, diye düşündü Altınsarı, yaradana sığınıp öyle bir çifte savurdu ki güveyin karnına, güvey olduğu yerde yıkıldı kaldı.

Bu sırada konukların halini siz düşünün artık!

«Daha düğün günü böyle davranıyorsun» dedi gelin, «kim bilir sonradan neler yapacaksın. Herkes bana senin kaba bir adam olduğunu, benimle yalnız param için evlenmek istediğini söylemişti de inanmamıştım. Şimdi anlıyorum. Ama daha senin karın olmak için «evet» demiş değilim. Neyse ki biricik atım son anda uyardı beni.»

Güvey karnını tutmuş, tek söz bile söylemiyordu. Bütün düğün konuklarının kendisine karşı olduklarını sezmekteydi. Bütün konuklar bir ağızdan:

«Atın güveyi dışarı, kovun şunu, kovun şunu!» diye bağrışmaya başladılar. Tıpkı az önce kendisinin, «Atın şu hayvanı dışarı, kovun şunu» diye bağırdığı gibi.

Derken düğün alayı dışarı çıkmaya başladı. Kuledeki çancıbaşı, çanları çalarken aşağı baktığında gözlerine inanamadı. Böyle bir düğün alayı da hiç görmemişti! Gelin, bir atın yularını tutmuş çekiyor, atın sırtında ardarda oturmuş üç çocuk, dörtbir yana çiçekler saçıyordu. Güvey ise ötede bir köşede, iki eliyle midesini tutmuş, kıvranıp duruyordu. Kötü davranışı ile herkese rezil olmuş, üstelik bir de sıkı çifte yemişti.

Önde Altınsarı, gelin, çocuklar olmak üzere bütün düğün alayı düğün şöleninin hazırlandığı kocaman bir bahçeye gittiler. Hepsi de acıkmışlardı. Büyük bir neşe içinde yediler içtiler, söylediler, güldüler. Altınsarı da kafasını kaldırıp «Hi i i i i» diye kişneyerek konukların kahkahalarına katıldı. Güvey ne oldu peki, diyeceksiniz. Ne olacak, evinde yorgun argın, bir köşeye yığılmış, kolundaki, bacaklarındaki, karnındaki morartıları sayıyordu!

Altınsarı'nın ürkek ilerleyişi sırasında pencerelerdeki renkli camlardan içeri süzülen ışıklar, altın sarısı sırtına vuruyor, sağrılarından kırmızı, sarı, mor halkalar geçiyordu...

FEDAKAR ABLA

Sylvine, küçük kardeşini kucağına alıp yarı beline kadar buz gibi suya girdi... Çırpıntılı suda binbir zorlukla ilerlemeye başladı...

Fransa'da Auvergne yakınlarındaki Pierrefort kasabası, bundan iki yıl önce topraklarının verimliliği ve insanlarının birbirlerine candan bağlı oluşuyle ün yapmıştı. Gerçekten de kasabada biri hastalansa herkes onunla ilgilenir, kimi doktora koşar kimi ilâcını alır, kimi de yarım kalan işlerini yapmaya çalışırdı. Kasabada bir erkek baba oldu mu, bütün erkekler hep birden bayram yapar, yeni doğan çocuğa hediyeler yağdırılırdı. Her küçük kasabada olduğu gibi Pierrefort'ta da zaman zaman dedikoduya da yer verilirdi ama, genellikle kasabalılar belirttiğimiz gibi birbirlerine candan bağlıydılar.

Buna rağmen yıllardan beri kasabada oturmakta olan Bay Aubencourt, kimseye derdini anlatmaz, komşularından yardım istemekten çekinirdi. Adamcağızın en büyüğü kız, ikisi oğlan, üç çocuğu vardı. Küçük oğlu doğduktan kısa bir süre sonra karısı ölmüş, Bay Aubencourt, üç çocuğuyla yalnız kalmıştı. Adamcağız karısının ölümünden sonra sıkıntılı günler geçirmiş, çocuklarına hem analık, hem babalık etmesine imkân olmadığını düşünüp ümitsizliğe kapıldığı da çok olmuştu. Fakat kızı Sylvine, böyle zamanlarda babasına tasalanmamasını, küçük kardeşlerine annelik edeceğini söyleyerek adamcağızın yüreğine su serpmişti.

Sylvine Auvergne, babasına verdiği sözü tutabilmek için de okulu bırakmış, gece gündüz sadece kardeşlerinin bakımiyle ilgilenmeye koyulmuştu. Kasabalılar da Sylvine'nin okulunu bırakmasına üzülüyorlardı. Yaptıkları yardım tekliflerini inatçı baba ile kızı geri çevirmişler, kendi yağlarıyla kavrulmak istediklerini belirtmişlerdi. Bu durumda da kasabalılara susmaktan ve Aubencourt'ların yaşayışlarına seyirci kalmaktan başka yapacak iş yoktu.

Ilık bir ilkbahar günü Sylvine, küçük kardeşlerinin biraz temiz havaya ihtiyaçları olduğunu düşünerek onları kıra götürmeyi tasarladı. Kış çok şiddetli geçmiş, oğlanlar haftalarca evin kapısından dışarı adımlarını atmamışlardı. Sylvine, o sabah kardeşlerini gezmeye götürmeyi kararlaştırınca günlük işlerini çarçabuk bitirdi ve oğlanları hazırlayıp yola çıkardı. Küçük kız kardeşlerinin kırda acıkacaklarını düşünmüş, yanına bir sepet dolusu yiyecek almayı da ihmal etmemişti.

Üç kardeş kırda yediler, içtiler, neşe içinde koştular, oyunlar oynadılar. Oyuna öyle dalmışlardı ki, gökyüzünü kara bulutların kapladığını ve serin bir rüzgârın esmeye başladığını farketmediler. Birdenbire gök gürlemeye başlayınca üçü de şaşırdılar. Sylvine çevresine bakındı, kardeşlerini barındıracak bir yer aradı. Gök gürültüsünün hemen arkasından şiddetli bir yağmur boşanmaya başladı. Rüzgâr da şiddetini arttırmış, korkunç uğultular çıkararak esiyordu. Küçük oğlanlar Sylvine'nin iki yanına sokulup ağlaşmaya başlamışlardı:

«N'olursun abla, bizi çabuk eve götür. Hemen gidelim buradan» diye yalvarıyorlardı.

Sylvine, kardeşlerini çabucak eve götürmek için tarlalar arasından geçen kestirme yola saptı. İki küçük oğlanı kollarıyle sıkı sıkı sarmış, hızlı hızlı yürüyor, bir taraftan da korkmamalarını, birazdan eve varacaklarını tekrar tekrar söylüyordu.

Eve yaklaştıkları zaman, Sylvine'nin gözleri korkuyla büyüdü. Evin yakınındaki çukur tarla suyla dolmuştu. Bu durumda suyu geçmeleri gerekiyordu ama, Sylvine'nin iki oğlan çocukla birden azgın bir dere haline gelen suyu geçmesine imkân yoktu. Sylvine, birkaç saniye düşündü, sonra kararını verdi. Kardeşlerini teker teker karşı tarafa geçirecekti. Bunun üzerine büyük oğlana durumu anlattı:

«Ben şimdi kardeşini kucağıma a-

lıp karşıya geçireceğim. Sonra gene senin yanına döneceğim, birlikte karşıya geçeceğiz. Ben dönünceye kadar buradan bir yere kıpırdama sakın» dedi.

Küçük oğlan ağlamaklı gözlerle ablasına baktı. O güzelim gezintinin böyle kötü bir şekilde sonuçlanması onu zaten yeteri kadar üzmüştü. Bir de yağmur altında tek başına beklemek daha da üzücü olacaktı ama, başka çare de yoktu.

Sylvine, küçük kardeşini kucağına alıp suya girdi. Yağmur suyu kısa zamanda yükselmişti. Kızcağız, beline kadar yükselen buz gibi üstelik çırpıntılı suda binbir zorlukla ilerleyerek karşı tarafa vardı. Küçük oğlanı kıyıya bıraktı. Oğlan hemen ağlamaya başlamıştı. Sylvine buna aldırmadan tekrar suya girdi. Büyük oğlanın yanına döndü. Onun da gözleri yaşlıydı. İki kardeş birlikte suya girdiler. Kıyıda kendilerini merakla bekleyen en küçük kardeşlerinin yanına vardılar.

Ev karşıdan göründüğü zaman babalarının onları aramaya çıktığını gördüler. Gözleri yaşlı baba, iki oğlunu sevinçle kucakladı. Hep birlikte eve döndüler. Daha kapıdan içeri girer girmez Sylvine bitkin bir halde yere yığıldı. Fedakâr abla hemen yatağına yatırıldı. Bu defa Sylvine'ye bakmak sırası küçük oğlanlara gelmişti. Evin üç erkeği altın kalpli Sylvine'yi kurtarmak için gerekeni yaptılar. Kasabanın doktoru günlerce kızın başucundan ayrılmadı. Kasabalılar Sylvine'ye çorba getirdiler, kardeşlerine yemek pişirdiler. Fakat zavallı Sylvine, günden güne sararıp soluyor, gösterilen ilgiye rağmen iyileşecek yerde gitgide daha ağırlaşıyordu. Nihayet bir akşam Sylvine'nin ateşi 40'ın üstüne çıktı. Artık kızcağızın yaşamasından ümit kesilmişti. Zavallı perişan baba yatağın kenarına oturmuş, hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Sylvine son bir gayretle kendini toparladı. Titrek bir sesle, kesik kesik konuştu:

«Ağlama, babacığım. Küçük kardeşlerim burada. Ben annemin yanına gittikten sonra onlar seni yalnız bırakmayacaklar. Onlar kurtuldu ya. Benim için bu yeter. Yalnız söz ver, babacığım, kardeşlerimi kıra götürürsen o kestirme yoldan getirmeyeceksin değil mi?»

Zavallı baba, kızına üzülmemesini söylerken, Sylvine'nin de ağır ağır gözleri kapandı. Yüzünde tatlı bir gülümseme vardı.

BÜYÜK TÜRK SPORCULARI

Yıllarca Türk Bayrağını Şeref Direklerinde Dalgalandıran Büyük Güreşçi

ÇOBAN MEHMET

Çoban Mehmet, Balkan Şampiyonluğunu kazandıktan sonra,

İtalyanları yenen Milli Güreş Takımımızı Florya köşküne dâvet eden Büyük Atatürk, güreşçilerimizi teker teker tebrik ettikten sonra sempatik ağır siklet güreşçimiz Çoban Mehmet ile şakalaşmış ve kendisini güreşe çağırmıştı. Koca pehlivanın durakladığını gören Büyük Atatürk:

— «Ne o, yoksa seni yenerim diye mi korkuyorsun?» demişti.

Koca Çoban Mehmet, bir çocuk mahcubiyeti içinde başını önüne doğru eğerken, «Aman Paşam, seni cihan yenemedi, ben mi yeneceğim?..» cevabını vermişti.

Bu cevap Büyük Ata'nın pek hoşuna gitmişti. Çoban Mehmet'i alnından öptü...

Ata'nın alnından öptüğü bu koca güreşçi, 1904 yılında Balıkesir'in bir köyünde doğmuştu. Küçük yaşta çobanlığa başlamış ve yıllar boyu dağlarda hayvan otlatırken, bir yandan da güreş tutmaktan geri kalmamıştı. Bu küçük çobanın büyük güreş kabiliyeti Balıkesir Merkez Kumandanı Ali Hikmet Paşa'nın dikkatini çekmiş ve onu elinden tutmuştu.

İstanbul'a gönderilen Çoban Mehmet, burada minder güreşine başlamış ve pek kısa zamanda büyük bir güreşçi oluvermişti. 1927 yılından 1947 yılına kadar tam yirmi yıl ağır sikletin şampiyonluğunu kimseye kaptırmamıştı. Bu süre içinde yaptığımız bütün millî güreş müsabakalarında da ay-yıldızlı mayoyu giymiş ve 4 defa Balkan şampiyonluğunu kazanmıştı bu arada.

Millî formayı son defa 1946 Avrupa Serbest Güreş Şampiyonası'nda giymiş ve 42 yaşında olmasına rağmen genç rakiplerine karşı başarılı güreşler çıkarmıştı. Yarıfinal maçında sakatlandığı için kendisinin olanca arzusuna rağmen doktorlar güreşmesine izin vermemişler ve final güreşine çıkarılmadığından ağır sikletin Avrupa ikincisi olarak bayrağımızı son defa şeref direğine çektirmişti.

Çoban Mehmet, güreşi bıraktıktan sonra sakin ve düzenli bir hayat yaşamış, çok popüler olduğu için her görüldüğü yerde içten bir sevgi ve coşkunlukla karşılanmıştır. Halk arasında gürbüz çocuklara «Çoban Mehmet» lâkabının takılması, bu ünlü güreşçimizin ne kadar popüler olduğunu gösterir.

Geçen Mayıs ayı içinde aramızdan ebediyen ayrılan bu ünlü Türk güreşçisinin aziz hatırasını saygı ile analım.

RÜYALAR ÜLKESİNDE

2

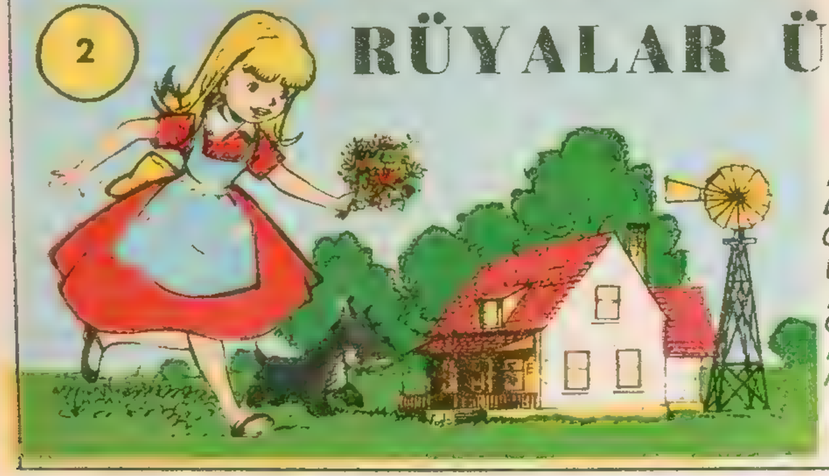

FIRTINA SONUCU, EVİYLE BİRLİKTE SİHİRLİ BİR ÜLKEYE GELEN DOROTHY, BİLMEDEN BİR CADIYI ORTADAN KALDIRMIŞTIR. İYİLİK PERİSİ ONUN ÜLKESİNE DÖNEBİLMESİ İÇİN **OZ** SİHİRBAZINA BAŞVURMASINI SALIK VERİR..

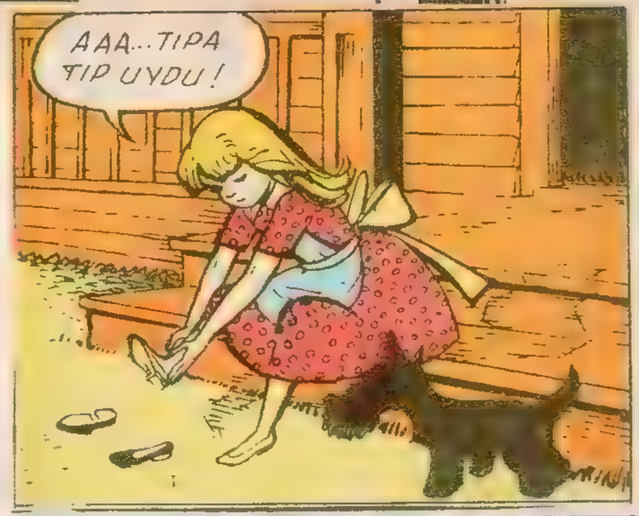

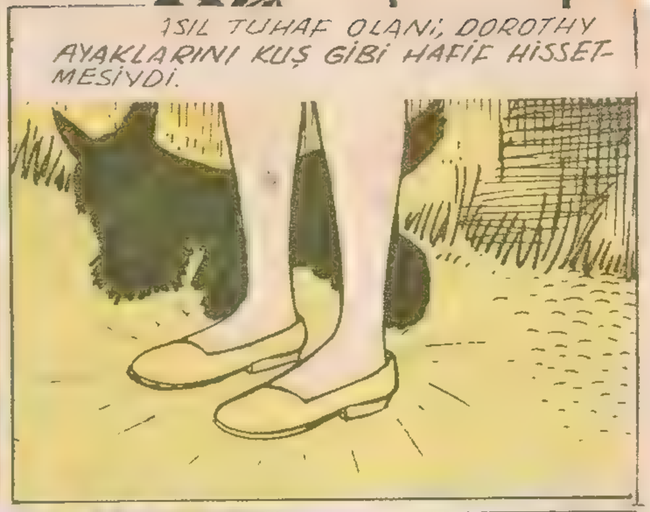

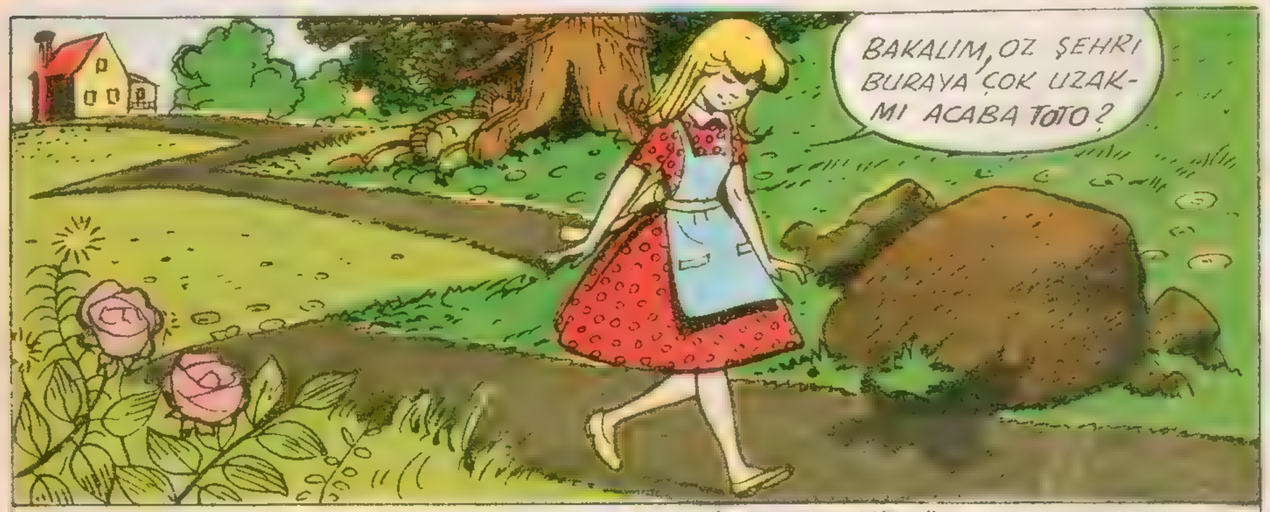

BİR AN ONCE AİLESİNİN YANINA DÖNMEK İSTEYEN KÜÇÜK KIZ HEMEN SİHİRBAZIN BULUNDUĞU ŞEHRE DOĞRU YOLA ÇIKTI.

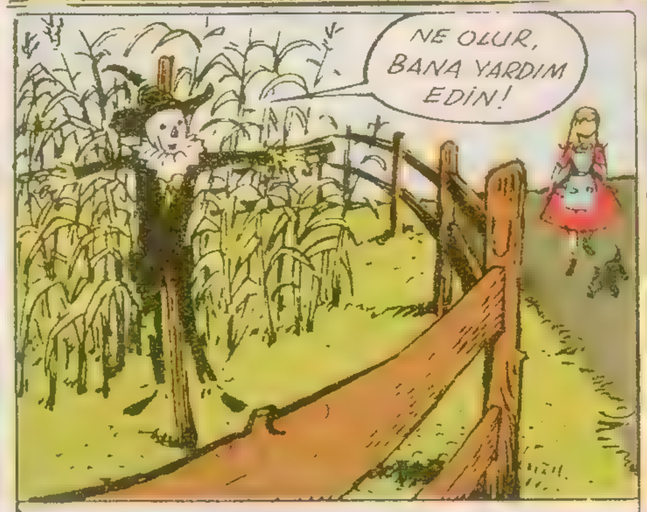

DOROTHY YOLUN KENARINDAKİ MISIR TARLASINDA BİR KORKULUK GÖRDÜ.

YARDIM İSTEYEN KORKULUKTU. ZAVALLIYI BAĞLAMIŞLARDI.

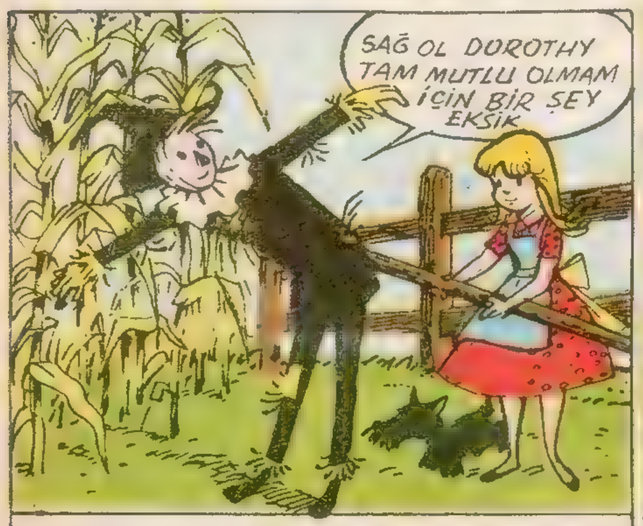

KÜÇÜK KIZ KORKULUK'U AŞAĞI İNDİRDİ NASIL KONUŞTUĞUNU ANLIYAMAMIŞTI.

DOROTHY OZ ŞEHRİNDEKİ SİHİRBAZA GİTTİĞİNİ SÖYLEDİ.

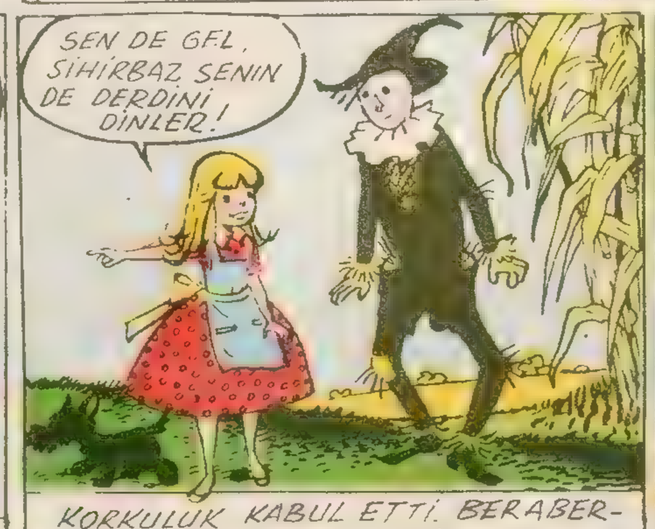

KORKULUK KABUL ETTİ. BERABERCE YOLA KOYULDULAR. BİRAZ SONRA...

DURDULAR. AZİLERİDE ACAYİP BİR ŞEY...

A A A...TENEKEDEN BİR ADAM! İMDAT İSTEYEN MUTLAKA BU OLMALI...

TENEKE ADAM PASTAN NE KONUŞABİLİYOR, NE DE KIMILDANA BİLİYORDU.

ÇENELERİNİ BİLE ZOR KIMILDATIYOR. BİRAZ YAĞLASAK MI?

ADAMIN YANINDA YERDE BİR YAĞDANLIK DURUYORDU.

BÜTÜN OYNAK YERLERİNİ YAĞLADIM MI ZAVALLI HAREKET EDER.

DOROTHY, HEMEN YAĞDANLIĞI ALIP ADAMI YAĞLAMAĞA BAŞLADI.

TEŞEKKÜR EDERİM DOROTHY HAYATI MI KURTARDIN!

TENEKE ADAM AZ SONRA OYNAYIP ZIPLAMAĞA BAŞLADI...

TAM MUTLU OLABİLMEM İÇİN BİR KALBİMİN OLMASINI İSTERDİM!

TENEKE ADAM BÖYLECE KÜÇÜK KIZLA KORKULUK'UN ÖNÜNDE DANS ETTİ.

...SONRADA ONLARA NASIL TENEKE ADAM OLDUĞUNU ANLATTI.

BİZİMLE OZ ŞEHRİNE GEL. ORADAKİ SİHİRBAZ SANA BİR KALP BULUR.

ÇOK GÜZEL BİR KIZ SEVMİŞ FAKAT CADI ONU TENEKE ADAM YAPMIŞ..

BU DA NE? BİR ARSLAN KÜKREMESİ DUYDUM!

TENEKE ADAM BU TEKLİFİ KABUL ETTİ ONLARLA YOLA KOYULDU.

DERKEN BİR KÜKREME DAHA ETRAFI İNLETTİ. ÜÇÜ DE ÇOK KORKMUŞTU. SONRA DA KARŞILARINA KOCAMAN BİR ARSLAN ÇIKTI.

KORKULUK İLERİ ATILDI AMA ARSLAN BİR PENÇEDE ONU YERE YIKTI.

DİKKAT ET, SANA GELİYOR!

TENEKE ADAM SÖZ DİNLEMEDİ, BALTASI İLE İLERİ ATILDI...

ARKASI VAR

AMA, ARSLANIN BİR PENÇESİYLE, O DA KENDİNİ YERDE BULDU..

HAYVANLAR ARASINDA

AVCI BAYTEKİN ANLATIYOR...

HAYVANLAR ARASINDA KOCAMAN KULAKLARI İLE GARİP BİR GÖRÜNÜŞÜ OLAN PEK ÇOK YARATIK VARDIR. UPUZUN KULAKLARI İLE EŞEK BUNLARIN BAŞINDA GELİR.

SELECCIONES ILUSTRADAS Derechos Reservados - ESPAÑA

F. GUINOVART 60-S.i

«Kap av köpeği», ya da «Lyacoon» denen, köpekle sırtlan arası hayvanın, vücuduna oranla çok iri kulakları vardır. Afrika'nın ıssız yerlerinde yaşayan bu hayvanlar, antilop ve benzeri hayvanlarla beslenir.. Çok uzaklardaki en belirsiz sesleri bile duyup kulak kabartırlar. En büyük düşmanı, aslandır. İnsanlarla karşılaştıkları zaman kaçacakları yerde meraklanarak durdukları için kolayca vurulurlar.

Tilkilerin kocaman kulakları olduğunu biliriz. Ama «Çöl Tilkisi» adı verilen bir tilkinin kulakları, bütün bildiğimiz tilki çeşitlerininkinden de büyüktür. Afrika'da, büyük Sahra'da yaşayan çöl tilkisi, iri kepçeli kulakları sayesinde en uzaklardaki sesleri bile rahatça işitebilir.

«Uzun kulaklı yarasa» nın kulakları, vücudundan sade 1 santim kadar kısadır. Avrupa ve Afrika'da yaşar. Muazzam kulaklarının yardımıyla, uçan böcekleri, sinekleri, kelebekleri bile duyar. Bataklık bölgelerde pek çok sivrisinek yediği için faydalı bir hayvandır.

İri bir yaban kedisi çeşidi olan «Karakulak», Arabistan, Hindistan gibi sıcak yerlerde yaşar. 20 kilo kadar ağırlığındadır. Tavşanlara, iri kuşlara, farelere pusu kurar. Kocaman kulaklarının ucunda püskül gibi tüy demetleri vardır. Hintliler bu hayvanı tıpkı bir av köpeği gibi kullanırlar.

Denizi ve Denizciliği Sevenlerin Romanı

YELKENLER FORA!

30

JACK KELLEY, SINGER'LARI BULMAMIZ İÇİN ELİNDEN GELENİ YAPIYORDU. ZAVALLILAR, HURON GÖLÜ DOLAYLARINDA ÇARESİZLİK İÇİNDEYDİLER HERHALDE...

SAATLERDİR SORUŞTURUYORUM. HİÇ KİMSE TİVA'YA YA DA ONA BENZER BİR BAŞKA GEMİYE RASTLAMAMIŞ. HAVA DA KARARMAK ÜZERE!

DİNLE JACK! BAK BİRİ SESLENİYOR SANA... COCKBURN ISLAND'IN GÜNEYİNDE BİR IŞIK GÖRMÜŞ!

BELKİ DE TİVA'DIR! ST. IGNACE KIYI KORUMA GEMİSİNE BİR HABER VEREBİLİR MİSİN JACK?

ÇALIŞTIM AMA ÇOK UZAK.. İSTERSENİZ İSKELENİN ORADAKİ TELEFONDAN BİR DENİYELİM...

KEVİN ÇABUCAK BAĞLANTI KURABİLDİ...

KIYI KURTARMA MI? HURON GÖLÜNDE BİR TEKNE VAR; DEPOSUNU BENZİN YERİNE MAZOTLA DOLDURMUŞLAR.. HESABIMA GÖRE MOTORLARI

STOP ETMİŞ OLMALI... HAYIR, HAYIR.. TELSİZLERİ BOZUK! COCKBURN'UN GÜNEYİNDE İŞARET VERDİĞİNİ GÖREN VAR!

© 1969 by NEA, Inc.

TİVA'DA DURUM ÇOK DAHA KÖTÜYMÜŞ...

BİR YERDE SIZINTI VAR OĞLUM. OTOMATİK SİNTİNE TULUMBASI BATARYAYI TÜKETMİŞ ELLE BOŞALTACAĞIZ!

HAY ALLAH, BARİ İŞARETİMİZİ GÖRMÜŞ OLSALAR..

ST. IGNACE KIYI KURTARMA MERKEZİNDE...

CLEVELEND KIYI KURTARMA'YA HABER VER, TRAVERSE CİTY HELİKOPTERİ GÜN AĞARIRKEN BURADA OLSUN. CANKURTARAN GEMİSİNİ HEMEN YOLLUYORUZ...

6-15

HEMEN.

ARKASI VAR

DENİZCİLİK BİLGİLERİ

KORUMA HELİKOPTERİ, KAYIP TEKNEYİ BULUNCA DURUMU BÜTÜN AYRINTILARIYLA KURTARMA GEMİSİNE BİLDİRİR.

KÖTÜ HAVA YEDEĞE ALINMASINA ENGEL OLUYORSA, TEKNE BUZ KIRAN GEMİSİNE VİNÇLE ÇEKİLİR.

CLEVELAND'DEKİ KURTARMA MERKEZİNE ARAŞTIRMANIN VE KURTARMA HAREKÂTININ RAPORU YOLLANIR. HABER HEMEN KAZAZEDE GEMİDEKİLERİNİN AİLELERİNE İLETİLİR.

Türkler Anadolu'da

Selçuklu Türkleri, Bizans'a karşı Malazgirt'te savaş verirken hükümdarları Alp-Arslan ordusunun önünde bir er gibi döğüşmüştü.

Bütün dünya tarihindeki dönüm noktalarından biri de şüphesiz Selçuklu Sultanı Alp Arslan'ın Malazgirt'te Bizans ordusunu yenerek Türkler'e Anadolu'nun kapılarını açmasıdır.

O sıralarda İstanbul'da, Bizans İmparatorluğunun başında İmparator Diogenes vardı. Diogenes, son yıllarda Selçuklu Türkleri'nin batıya doğru ilerlemesinden, ülkeler ele geçirip şehirler fethetmesinden çok endişeleniyordu. Onun için adamlarını etrafına toplayıp kuvvetli bir ordu ile Türkler'in üzerine yürümelerini teklif etti. Ona kalırsa, zaferi kendisinin kazanacağından emindi. Hattâ Türkler'i dağıtmakla kalmayıp, onları geri püskürtecek, İran'a, Irak'a girerek Binbirgece Masalları'ndaki rüya ülkelerinden farksız zenginlikteki topraklara sahip çıkacaktı.

İmparator, ordusunun ağırlıklarını üç bin araba ile on binlerce hayvan taşıyordu. Orduda büyük harp âletleri vardı. Hele o günlerin en büyük silâhı olan dev bir mancınık vardı ki, bunu tam 1200 kişi çalıştırıyordu.

Selçuklu Sultanı Alp-Arslan, Bizans ordusunun üzerine geldiğini haber alınca hemen harekete geçerek yola çıktı. Ordusu daha çok genç askerlerden meydana gelmişti.

Alp-Arslan bu savaşa büyük önem veriyordu. O zamana kadar pek çok meydan muharebesi kazanmıştı, büyük bir ünü vardı. Bu savaşı da kazanacağından emindi.

İki ordu nihâyet Van gölünün kuzeyinde, Murat suyunun hemen yakınında karşılaştı. Türk ordusu 50 bin kişi kadardı. Orduda eşi bulunmaz bir disiplin hâkimdi. Savaştan önce Alp-Arslan askerini topladı.

— «Bugün mübarek cuma günüdür. Allah hepimize yardım edecektir. Bizans ordusunu dağıtacağımızdan hiç kimsenin şüphesi olmasın. Eğer vurulup da şehit düşersem, beni vurulduğum yere gömün. Sizler de oğlum Melikşah'ın etrafında toplanın, birliğimizin bozulmamasına çalışın!» diye konuştu. Sonra da savaşa bir hükümdar olarak değil de, basit bir er olarak katılacağını göstermek için yayını, ok kesesini çıkarttı, yerine kılıcını ve gürzünü kuşandı.

Savaş, Türk atlılarının şiddetli bir ok hücumu ile başladı. Ama hemen ardından Alp-Arslan atlıların geri çekilmelerini emretti. Bizans'lılar, bu manevrayı, Türk atlılarının korkarak geri çekildiği şeklinde değerlendirdiler, hemen Türk atlılarının peşine düştüler. Türkler savaş ede ede geri çekiliyorlar, bu arada etrafta pusular kuruyorlardı. Savaşın en ateşli zamanında Bizans ordusunun sağ ve sol kanatlarında bulunan Peçenek ve Uz Türkleri Alp Arslan'ın tarafına geçtiler. Büyük Türk hükümdarı bu durumdan yararlanarak geri çekilmekte olan ordusunu tekrar saldırıya geçirtti. Pusudaki askerler de meydana çıkarak Bizans ordusunu sıkıştırmaya ve çevirmeye başladılar.

Merkezden bir hayli uzaklaşmış bulunan Bizans askerlerinin etrafı Türkler tarafından çepeçevre çevrilerek yok edildi. Kısa zamanda Bizans ordusu perişan hale düşmüştü.

Sonunda Bizans ordusunun geri kalanı, başlarında İmparatorları ile beraber esir edildi. Bu kanlı savaşta, İmparator bile yaralanmıştı.

Alp-Arslan olgun bir hükümdar, büyük bir insan olduğu için, Bizans İmparatoru Diogenes'i hürmetle karşıladı, yanına oturttu, onunla konuştu, ona savaştaki hatalı hareketlerini birer birer saydı. Sonra da, «Şimdi benim sana ne gibi bir ceza vereceğimi bekliyorsun?» diye sordu.

Diogenes, «Beni ya öldürtecek, ya da zincire vurarak şehir şehir, kasaba kasaba bütün Türk ülkesinde dolaştıracaksınız» diye cevap verdi. Gerçekten de yenik İmparator serbest bırakılacağını aklına bile getirmiyordu.

Ama Alp-Arslan, Diogenes'i ne öldürttü, ne de zincire vurdurup şehir şehir dolaştırdı! Türkler'e öz bir hoşgörürlük ve olgunlukla onu serbest bıraktı. Yalnız karşılığında Urfa ve Antakya gibi şehirleri alacaktı. Bir de Bizanslılar, Selçuklu Türkleri'ne ağır bir savaş tazminatı ödeyeceklerdi.

İmparator bütün bu istenilenleri seve seve yerine getirdi, sonra da İstanbul'a, sarayına döndü.

İşte, 1071 yılının 26 oğustos günü Malazgirt'te kazanılan zafer, Türkler'e Anadolu'nun kapılarını açmış oldu. Türkler'i artık hiç bir kuvvet Anadolu içlerinde ilerleyip, bu güzel, yemyeşil ülkeyi kendilerine vatan yapmalarına engel olamayacaktı.

Malazgirt Zaferi yalnız bizim millî tarihimizin değil, aynı zamanda Dünya Tarihi'nin de çok önemli olaylarından biridir. Bu zaferle Türkler'e yeni bir ufuk açılmış, yeni bir tarih, yeni bir çağ başlamıştır. Bu zafer, içinde yaşadığımız bir çağın başlangıcı, büyük Türk Tarihi'nin dönüm noktasıdır.

Gerçekten de Türkler Malazgirt Zaferi'nden sonra çok kısa bir süre içinde bütün Anadolu'yu ele geçirerek burada yeni bir tarih çağı açtılar. Anadolu'nun fethiyle başlayan ve günümüze kadar sürüp gelen bu yeni Türk Tarihi'ne, yurdumuz olan Anadolu'nun adından ötürü Türkiye Tarihi denir.

DÜNYA HARİKALARI

YÜRÜYEN KUMLAR

Çöllerde kum tepeleri her yıl 5 ile 30 metre arasında ilerler

Yeryüzünün dört bir köşesi insanı hayrete düşüren binbir garipliklerle doludur. Bunların bir kısmına «Tabiat harikaları» adı verilir. Yurdumuzda, Denizli'deki Pamukkale bir tabiat harikasıdır. Ürgüp'teki Peri Bacaları, bu hafta anlatacağımız «Yürüyen Kumlar» da öyle..

Kum ve yürümek.. İnsanın inanacağı gelmiyor, değil mi? Doğru, inanılacak gibi değil ama, gerçek.. Yeryüzünde yürüyen kumlar vardır ve bu yürüyen kumlar bundan yıllar önce pek çok çöl adamının ölümüne, evlerinin yıkılmasına sebep olmuştur.

Avrupa ve Afrika'nın Atlas Okyanusu'na bakan kıyılarıyle, yeryüzünün en büyük çöllerinden biri olan Büyük Sahra'da devamlı rüzgâr eser. Bu şiddetli rüzgâr kumları biribiri üzerine yığar, «kum tepeleri»ni meydana getirir. «Kumul» adı verilen bu kum tepelerinin yüksekliği 5-6 metre ile 200 metre arasında değişir. Bir kum tepesi ne kadar yüksek olursa insanlar için de o derece tehlikelidir.

Yukarıda rüzgârın çöllerde devamlı estiğini söylemiştik. İşte kumları yürüten de bu devamlı rüzgârlardır. O koca koca kum tepeleri rüzgârın tesiri ile, sanki ayakları varmış gibi ağır ağır ilerler. Önlerine ne çıkarsa silip süpürür. İlim adamlarının yaptıkları hesaplara göre, çöllerde kum tepeleri her yıl 5 ile 30 metre arasında yol almakta, ilerlemektedir.

Bugün yürüyen kum tepelerinin insanlara pek bir zararı dokunmamaktadır. Ama bundan yıllarca önce kum tepeleri çöl insanını çok, ama pek çok korkuturdu. Çünkü yürüyen kum tepeleri bir anda kasabalarını örter, pek çok insanın kumların altında boğulup ölmesine sebep olurdu. Çöl adamları, kum tepelerinin üzerlerine geleceğini hissettikleri zaman, ya kasabalarını terkedip başka bir yere yerleşirler veya evlerinin kapılarını, pencerelerini sıkı sıkı kapayıp, kum yığınlarının üzerlerinden gelip geçmesini beklerlerdi. Eğer kum yığınları evlerini örttüğü zaman rüzgâr durursa bu, evin içindekilerin ölümü demekti..

Çöl adamları bugün artık kum tepelerinin kendilerini öldürmesinden, kasabalarını evlerini harap etmesinden korkmuyorlar. Çünkü her şeye çare bulan insan bunun da çaresini bulmuştur. Yürüyen kum tepelerinin çevresine çam ağaçları dikmişler, böylece kum tepelerinin yürümesinin önüne geçmişlerdir.

SARIKAYA'daki DEFİNE

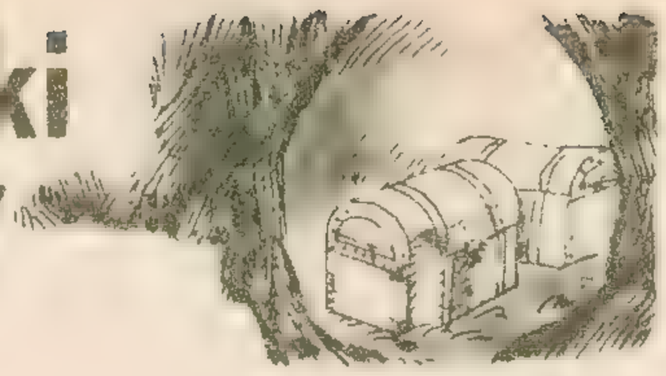

ÖZET:

Ayvalık'ta amcaları Selâmi beyin yanında tatillerini geçirmekte olan Ahmet'le Mehmet'i dostları Rıza Reis, Sarıkaya adlı bir adaya götürür. Buradan dönüşte adada Yıldırım Reis'in definesi bulunabileceği konusunu tartışırlar. Rıza Reis Selâmi Bey'e fikrini açıklamaktadır.

Selâmi amcayla Rıza Reis, tam bir saat Yıldırım Reis'in seyir defterini aradılar ama bulamadılar...

— 4 —

Rıza Reis, düşüncelerini açıklamaya devam etti:

— «Kitaplığınızdaki tarih kitaplarını okurken, bir ara elime büyük dedeniz Yıldırım Reis'in seyir defteri (1) geçmişti. Sayfalardaki normal yazıların kenarına yaptığı çıkıntıları okurken birden kafamda bir fikir uyandı. Normal günlük notların yanındaki bu ipe sapa gelmez gibi görünen cümlelerle acaba ne denmek isteniyordu? Sakın bunlar, gizli bir definenin yerini tarife yarayan bilgiler olmasındı? Bir ara bundan size bahsedecek oldum. Gülüp geçtiniz. Ben de fazla ısrar edemedim. Ama kafamdan da bu şüpheyi bugüne kadar atamadım...»

Selâmi bey gülümseyerek onu dinliyordu. «Bunları biliyorum» dedi. «Bugün birdenbire karşıma geçip, o define hikâyesini tazelemene sebep ne?»

Rıza, bir gün evvel olanları, çocuklardan duyduğu gibi aynen Selâmi beye nakletti.

— «Eğer bu olaylar olmasaydı, belki de define hikâyesi de benim kafamın içinde gömülüp kalacaktı. Ama tanınmış bir doktoru harekete geçiren, bir adamın ölümüne kadar varan olaylar, bu define hikâyesiyle yeniden ilgilenmemizi icap ettirmiyor mu?»

Bir an sustu. Sonra kimsenin konuşmadığını görünce yeniden anlatmaya başladı:

— «Biliyorsunuz» dedi. «Birkaç hafta önce Doktor Bülent Çadırcı sizi köşkte ziyaret etmişti. Yanılmıyorsam, üç hafta kadar oluyor. Siz ona kütüphanenizi de göstermiştiniz. Sözde kütüphanede Marmara adaları hakkında bilgi toplayacaktı. Ama bence asıl korsan dedeniz hakkında bilgi toplamakla yetindi. Ve bu arada definenin nerede olduğuna dair bir de ipucu ele geçirdi. Sonra da sizden Sarıkaya adasına gitmek için izin istedi. Yanına yardımcı olarak Selim'i almış, o da bu gezinin amacını öğrenmiş olabilir. Selim de bunu, çocuklar aracılığı ile size bildirmek istedi belki. Fakat beceremedi. Bunu niçin yaptı, bilmiyoruz. Belki doktora içerledi, belki de sizden büyük bir mükâfat almayı umdu, herşey olabilir. Doktor bey bunun üzerine Selim'in peşine düştü. Onu hasta diye yakalatmaya kalktı. Bu sırada talih de kendisine yardım etti. Bir kaza, Selim'in ölümüne sebep oldu. Ne buyrulur bunlara?»

Mehmet atıldı: «Bir dakika ama... Bence onun asıl adı Selim de değil. Doktor beyin bu işte gerçekten bir parmağı varsa ve Selim ileri sürdüğünüz gibi gerçekten deli değilse, doktorun şoförü mü neyiyse Yaşar'ın da bu işe karışmış olması gerekir. Ayrıca Selim de, Yaşar'ın kardeşi değil demektir. Üstelik birbirlerine hiç benzemiyorlardı. Ayrıca ben o otomobil kazasına da inanmıyorum. Adamı buz gibi otomobilin altına ittiler.

Ahmet gülümsedi: «Demek sen de inanmaya başladın bu işe?» dedi. «Senin Selim hakkındaki görüşün doğru olabilir Mehmet. Selim, kliniğin hastalarından falan değildi, ama doktor böyle söylemek zorunda kaldı. Kazada ölünce de, polis adamın kimliğini tespit etmeye kalkınca, akrabalarını aramasınlar diye, şoför Yaşar, «kardeşim» demiş olabilir. Selim'in ölümüyle doktor bir dertten kurtulmuş oluyordu. Bize birşey söylememiş olduğundan da artık emindi.»

Selâmi amca yerinden kalktı. Salonda bir aşağı, bir yukarı dolaştı. Sonra: «Ben de bir şey söyleyeceğim» dedi. «Kazadan iki gün kadar önce Selim dediğiniz o adam beni köşke görmeye gelmişti. Sen evde yoktun Rıza... Ben de biraz üşütmüştüm. Fatma beni rahatsız etmek istememiş. Adamı almamış içeri. Fakat sonradan bana adamı tarif etti. Buna göre ziyaretime gelen, sizin Selim dediğiniz adam olacak... Bir nokta daha var: Siz yola çıktıktan yarım saat sonra, Doktor Bülent bana geldi. Hastalarından birinin kazada öldüğünü söyledi. Soruşturma kısa sürmüş, ölüm sebebi olarak otomobil kazası gösterilmiş.»

Mehmet merakla sordu: «Peki, doktor neden size gelmiş amca?»

— «Sohbet için. Sizleri sordu. Sarıkaya'ya gittiğinizi söyledim. Kendisine bir içki ikram ettim.»

Ahmet düşünceli düşünceli mırıldandı:

— «Garip... Demek Selim'in bize birşey söyleyip söylemediğinden hâlâ emin değil.»

Selâmi amca başını salladı. Rıza'ya dönüp: «En iyisi senin bahsettiğin o el yazması günlük seyir defterine bir kere daha dikkatle göz atmak» dedi. «Ondan sonra Sarıkaya adasına hep birlikte tekrar gideriz. Hem bu güzel bir gezinti olur bizim için... Hadi gelin, çalışma odama çıkalım da, şu seyir defterini yeniden gözden geçirelim.»

Selâmi amca önde, diğerleri arkada hep beraber üst kata çıktılar. Seyir defteri, kitap raflarının yukarıdan ikinci gözünde, sol kenarda dururdu. Selâmi bey doğruca oraya uzandı. Eliyle araştırdı. Fakat hayret, defterin yerinde yeller esiyordu.

— «Acayip» diye mırıldandı. «Başka bir yere koymuş olmayayım?»

Rıza Reis'le birlikte ikisi, tam bir saat, defteri aradılar. Yoktu!..

Rıza Reis: «Biz Sarıkaya'ya gittikten sonra Doktor Bülent sizi ziyarete gelmişti, değil mi?» diye sordu.

— «Evet.»

— «Kendisini nerde kabul ettiniz?»

— «Burada.»

— «Onu hiç yalnız bıraktınız mı?»

— «Evet... Bir, iki dakika kadar.»

— «Kâfi... Seyir defterini kimin aldığını anladık şimdi!..»

---

(1) Seyir defteri: Gemi kaptanlarının geminin rotasını günü gününe kaydettikleri defterdir.

© Doğan Kardeş

SEYİR DEFTERİNİN PEŞİNDE

Selâmi amca bir an düşündükten sonra: «Galiba olayı polise haber vermek gerekecek» dedi.

Fakat Rıza ile çocuklar soygunu polise haber vermenin bir faydası olmayacağını ileri sürdüler. Biraz düşündükten sonra Selâmi amca da onlara uydu.

Ahmet, amcasının bu fikrini işitince, ellerini oğuşturarak: «Şimdi oldu işte!» dedi. «Bu iş polisin işi değil, bizim işimiz. Hem polisin bunu duyması, Sarıkaya'ya bir sürü define avcısını da çekebilir...»

Selâmi amca başını salladı: «Ben böyle şeylerden hoşlanmam, ama bu sefer galiba bizim paçaları sıvamamız gerekecek» diye ekledi. «Adaya biz gideceğiz.»

Rıza düşünceliydi. «Yazık» dedi. «Seyir defterinde okuduğum şeylerin bir kopyasını çıkartmak o zaman aklıma gelmemişti. Kusura bakmayın, çalınacağını hiç düşünmemiştim tabiî.»

Selâmi amcanın kaşları çatıldı. Duruma göre, şimdi avantaj düşmanda, yani Doktor Bülent Çadırcı'daydı. Definenin bulunduğu yerin anahtarı onun elindeydi. Rıza'ya sordu:

— «Sen asıl hedefin Sarıkaya adası olduğundan eminsin, değil mi?»

— «Evet. Seyir defterinin sayfalarının kenarına dedeniz birtakım notlar çıkmıştı. Eski Türkçe bildiğim için bunları zar, zor okudum. Aklımda kalanına göre, bir adadan bahsediliyordu. Tabiî defter insanın elinin altında olmalı ki, definenin yeri hakkında gösterilen bütün ayrıntılar akla gelebilsin.»

— «Aşağı yukarı birşeyler hatırlayabilir misin?»

— «Pek az. Meselâ cennete giden yolun dar ve dönemeçli olduğundan, güneşin gökyüzünde tam tepeye geldiği noktadan falan bahsediliyordu. Kusura bakmayın, diğer ayrıntılar aklımda değil, ama biraz dikkatlice okunursa, definenin yeri bence anlaşılabilir.»

Odada bir sessizlik oldu. Sonra Selâmi amca konuştu: «Kabahat benim oldu» dedi. «Define hikâyesinden ve seyir defterinden doktora ben bahsettim.»

Rıza Reis: «Şimdi bunları bir tarafa bırakalım» dedi.

Selâmi amca parmakları ile masasında tempo tutarak sordu: «Peki, ne yapacağız şimdi? Adaya gidip şansımızı deneyecek miyiz? Kimbilir, belki doktoru da orada buluruz.»

Rıza'nın gözleri birden parladı:

— «Olabilir, ama bence önce seyir defterini geri almaya bakalım» dedi. «Defter doktor tarafından çalındıysa, hâlâ onun yanında demektir. Şunu da unutmayın, bizim kendisinden şüphelendiğimizi de bilmiyorlar... O buraya sırf Selim'in konuşup konuşmadığını anlamak için gelmişti. Kendisini adamın konuşmadığına inandıralım, dünyalar onun olur. Biz de bir taraftan defteri geri almayı deneyelim. Unutmayın: Nasıl olsa doktor bizden şüphelenmiyor. Öyleyse bu gece onu buraya çekip, biz de onun villâsında şansımızı deneyelim.»

Selâmi amca sordu: «Peki, ama onu burada kim oyalayacak?»

— «Siz ve Mehmet. Selim'in konuşmadığına onu ancak Mehmet inandırabilir. Ahmet'le benim de balığa çıktığımızı söylersiniz. Kısacası siz onu bu gece bir içki içmek için buraya davet edin, biz de defteri geri almayı deneyelim.»

Başka bir zaman ve başka koşullar altında olsa, Selâmi bey huyu icabı böyle cüretli bir şeye asla kalkışmazdı. Fakat bu sefer onun da içinde bir serüven merakı uyanmıştı. Ayrıca, şayet varsa dedelerine ait bir defineyi korumayı da görev sayıyordu.

— «Peki öyleyse» dedi. «Gidin ve seyir defterini geri getirin bakalım. Yalnız ikiniz de dikkat edin, olay çıkarmayın.»

Ahmet: «Merak etme amca!» dedi. «Siz doktor beyi burada oyalayın, gerisini bize bırakın. Hem sonra biz defteri de çalacak değiliz. Defterin çalındığını öğrenirse doktor haklı olarak bizden şüphelenir. Halbuki onun hiç şüphelenmemesi, rahat hareket etmesi lâzım. Benim başka bir numaram var.»

Doktorun otomobilinin üç saat sonra villâsının önünden ayrıldığını gören Ahmet'le Rıza Reis, hemen harekete geçtiler. Ahmet boynuna küçük fotoğraf makinesiyle flâşını da asmıştı. Hava kararmak üzereydi. Kimseye görünmeden doktorun hem klinik, hem de kendi evi gibi kullandığı villanın bahçesine girdiler. Ağaçların arkasına saklandılar.

Rıza: «Öğrendiğime göre, villânın birinci ve ikinci katı klinik olarak kullanılıyormuş, ikinci katın üzerindeki şu küçük çekme kat var ya, doktor o bölümde oturuyormuş.»

Villânın iki katı da ışıl ışıldı. Arada sırada pencerelerinde insan gölgeleri görünüyordu. Çekme katın bir iki penceresinde hafif bir ışık vardı Gerisi karanlıktı.

Ahmet: «Görünmeden oraya nasıl çıkacağız?» dedi.

Rıza: «Herhalde kollarımızı sallaya sallaya ön kapıdan girecek değiliz. Bir yolunu bulacağız. Gel şöyle görünmeden villânın etrafını bir dolanalım.»

Ağaçtan ağaca atlayarak, kimseye görünmeden bahçeyi dolaştılar. Villânın arka tarafında üst kata kadar çıkan bir sarmaşık dikkatlerini çekti.

Ahmet: «Tamam buradan çıkarız. Terasa atladıktan sonrası kolay. İçeri girmek için açık bir yer buluruz herhalde...»

Karanlıktan istifade ederek villâya yaklaştılar. Teker teker sarmaşığa tutunup, ayaklarını basamak yerler bula bula üst katın terasına atladılar.

(Arkası var)

Minifare ile

HIRSIZ ORMAN FARESİ KILIK DEĞİŞTİRMİŞ, GENE TANINMIŞTI. ŞİMDİ YÜZÜNÜ DEĞİŞTİRECEKTİ.

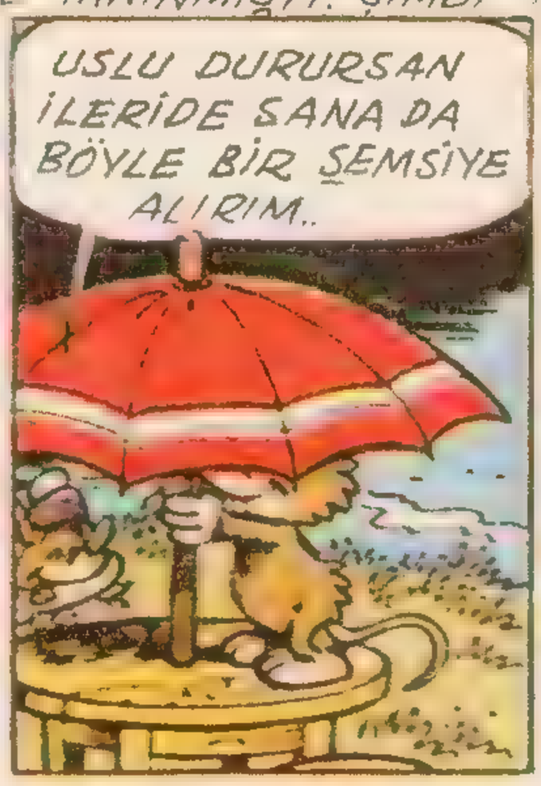

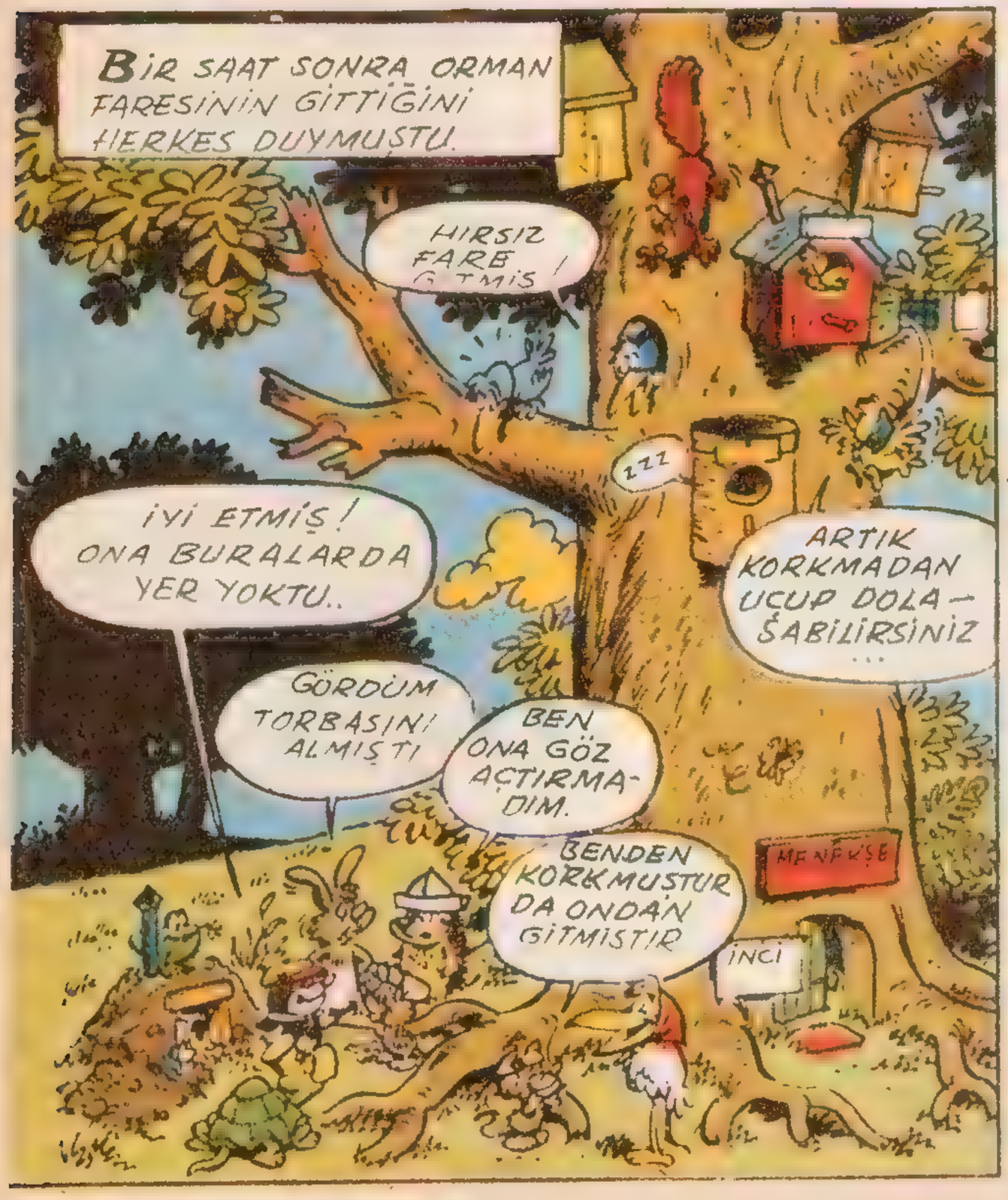

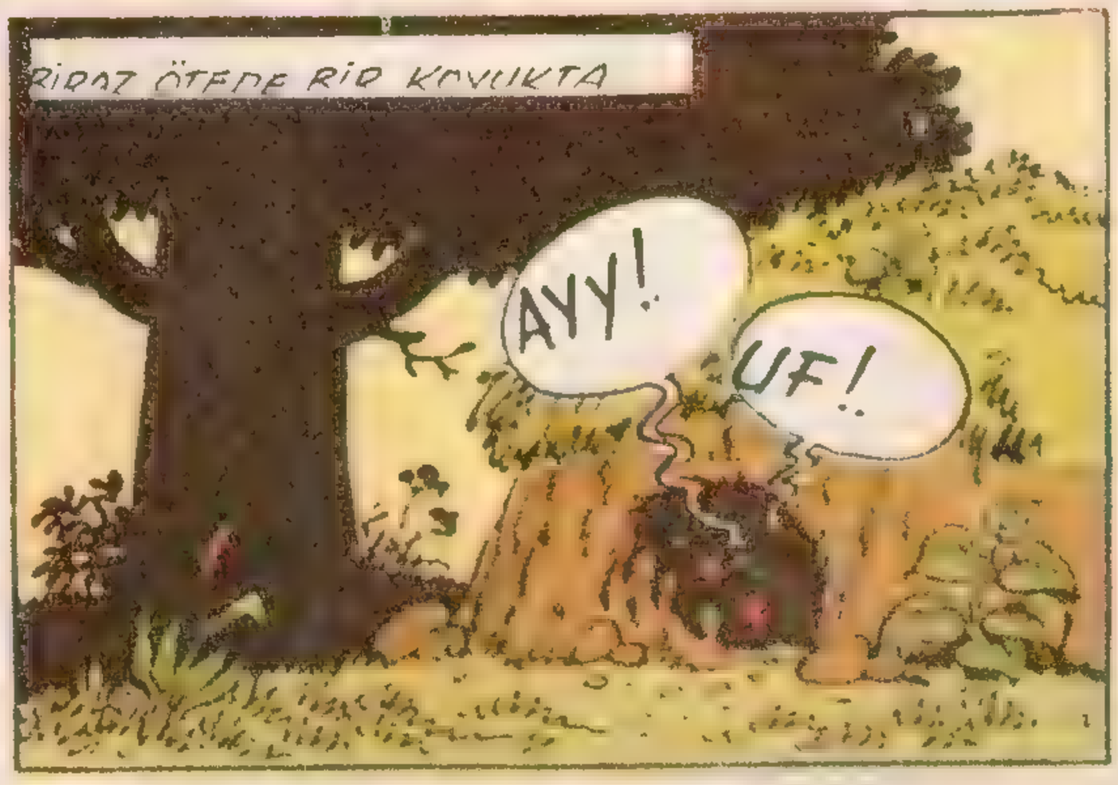

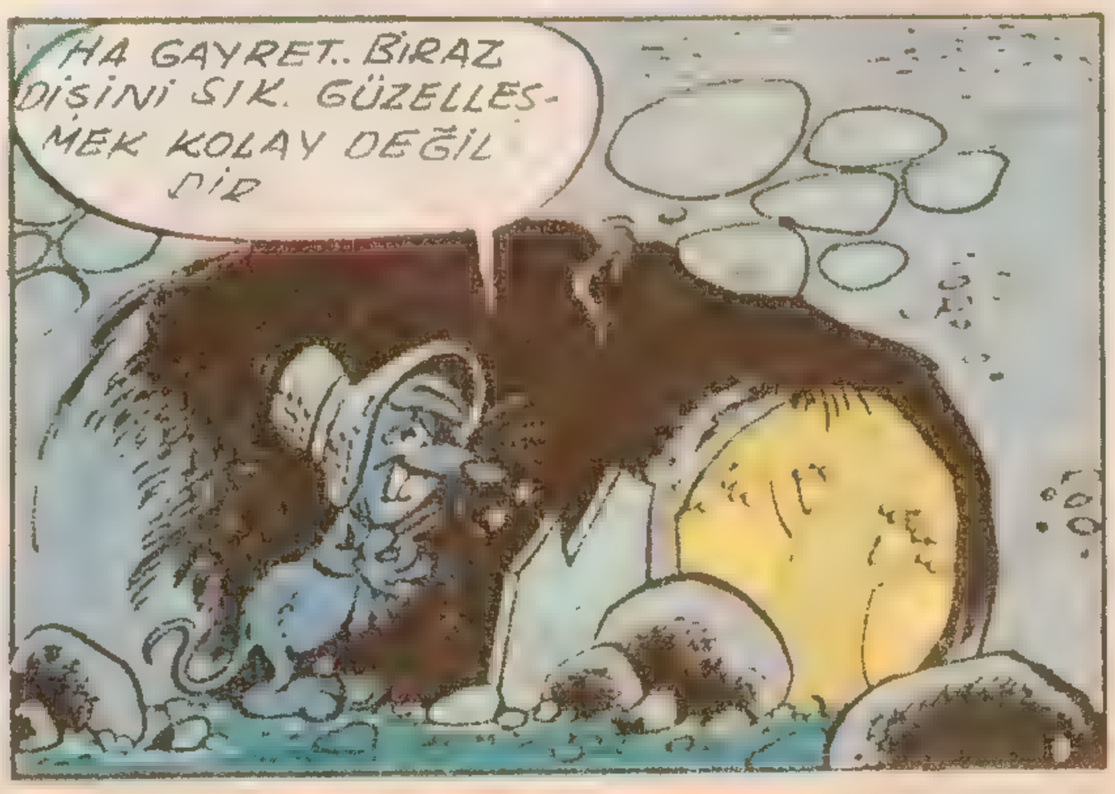

Orman Faresi

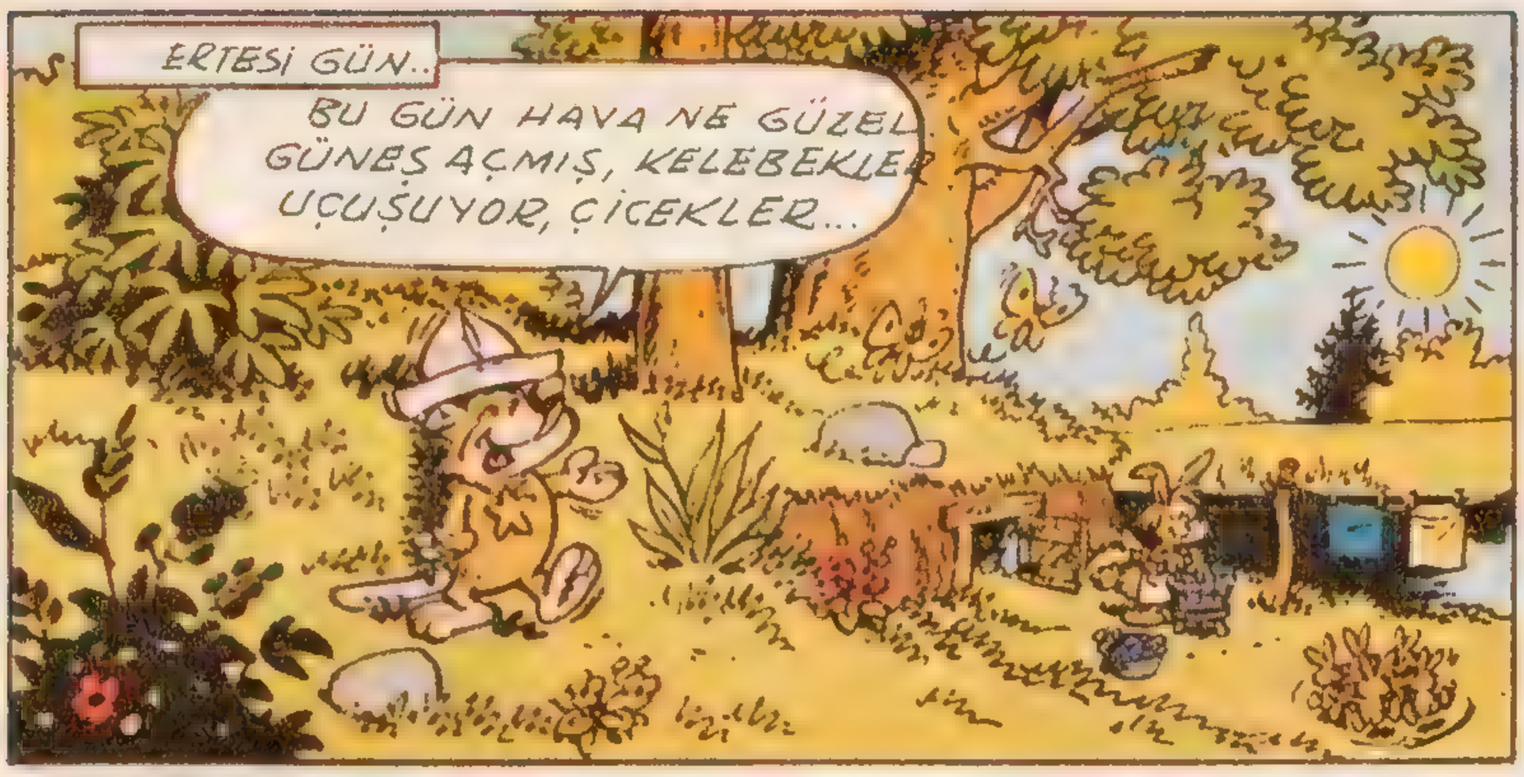

DIKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P. K. 1146 — İSTANBUL.

KARDEŞLERİN KÖŞESİ

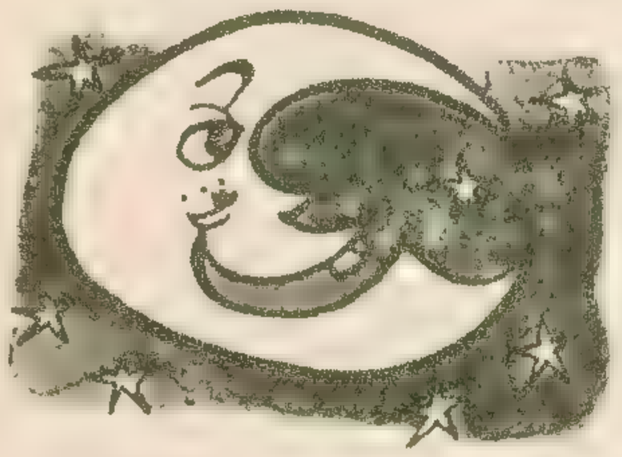

AYDEDE

Gök yüzünde parlarsın.
Hep ışıklar saçarsın.
Bana hep göz kırparsın.
Parlak, şirin aydede.
Ben hep sana bakarım.
Gökyüzünde ararım.
Yıldızlardan sorarım,
Şirin, güzel aydede.
Dünyaya hep ışık saç.
Odamı sen aydınlat.
Karanlıktan korkarım,
Gök perisi aydede.

GÜL EVİRGEN
(Bakırköy Ortaokulu 1-F öğrencisi — İSTANBUL)

KIŞ GELİNCE

Beyaz yumuşak karlar,
Her tarafı kaplarlar.
Çocuklar, üzerinde
Hep koşarlar, oynarlar.
Küçücük güzel kuşlar,
Cik cik diye ağlarlar.
Her kış gecesinde,
Ninemiz masal söyler.

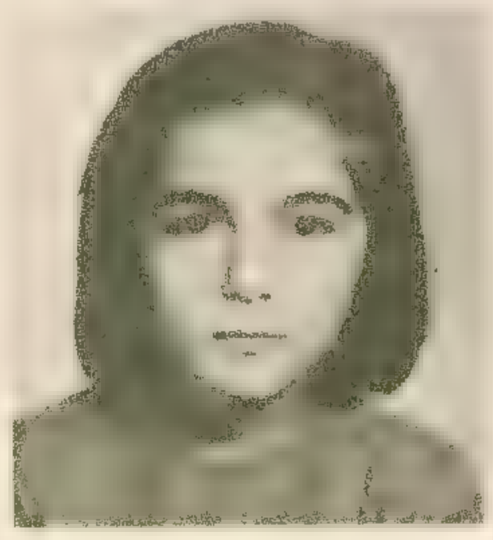

HANDAN EROL
(Yunus Emre İlkokulu 4. sınıf öğ. — İSTANBUL)

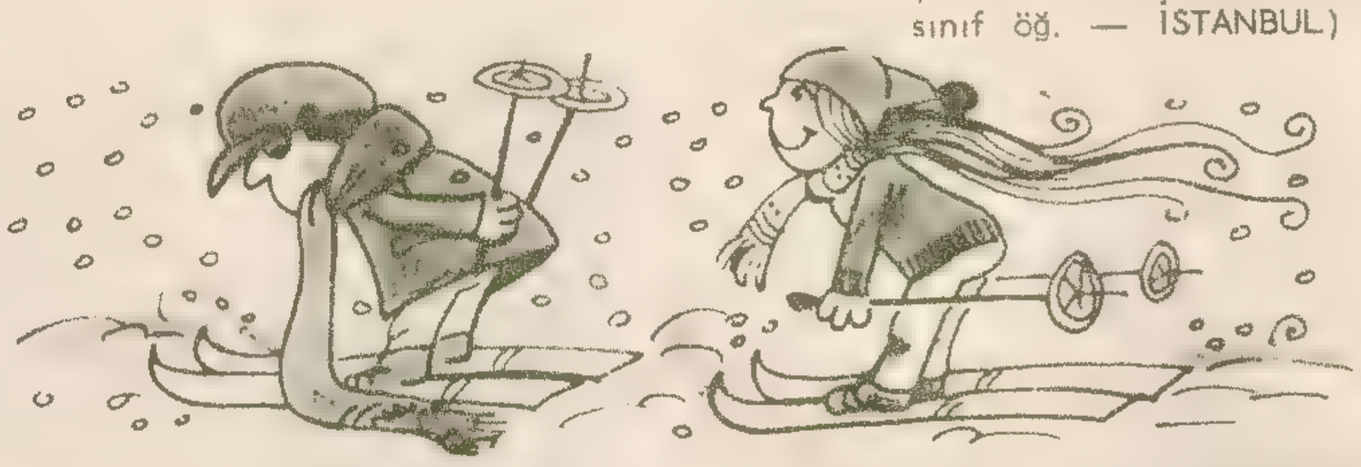

BEBEĞİM

Dersim bitti mi,
Canım sıkılır.
Hemen aklıma gelir
Benim bebeğim.

Koşup okşarım,
Kediyle karşılaştırırım,
Kedi ondan korkup kaçar.

Bebeğimi gezdiririm.
Ona ağlama derim,
Eğer ağlarsan
Köpeğe veririm.

BELKIS SÖZOL (Gazi İlkokulu 4-G. — IZMIR)

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

MUAMMER BİROL: İntizam Mah. Açık Sokak No. 7 - BURSA. **(14 yaşında. İngilizcesini ilerletmek için mektuplaşmak istiyor.)**

YAŞAR ÖZAKINCI: Dereboyu Sokak No. 39/4, Sarıyer - İSTANBUL. **(10 yaşında. Okumaktan ve sinemadan hoşlanıyor.)**

KEMAL ERKAL: Miralay Nazım Bey Sokak, Sondurak No. 220/3, Yenimahalle - ANKARA. **(15 yaşında. Pul ve kartpostal biriktiriyor.)**

HÜSEYİN ÇOL: Dönüm Sokak No. 23, Emirgân - İSTANBUL. **(15 yaşında. Kartpostal biriktiriyor.)**

BURHAN FENERCİOĞLU: Beyazıt Ağa Mah. İbrahim Alâettin Gövsa İlkokulu, Sınıf 5-C, Şehremini - İSTANBUL. **(12 yaşında. Pul biriktiriyor. Hafif Batı müziğinden hoşlanıyor.)**

SAİM GÖK: Sipahi Pazarı No. 35 - ADANA. **(14 yaşında. Spor yapıyor. Roman okumayı seviyor.)**

SELMA EKİZ: 5. Durak, Oğuzlar Sokak No. 140, Yenimahalle - ANKARA. **(15 yaşında. Kartpostal ve pul değişmek istiyor.)**

TÜRK'ÜM

Türk'üm ne mutlu bana
Bayrağımın altında
Yiğitler ocağında
Türk'üm ne mutlu bana.
Atatürk'üm diyor ki:
Türk Milleti cesurdur.
Türk Milleti asildir.
Türk'üm ne mutlu bana.
Türk olan hep öğünür.
Türk olmayan döğünür.
Koydum bunu yasama,
Türk'üm ne mutlu bana!

EMİN SAĞLAM
(Kalealtı İlkokulu 4-A No: 167 — SAFRANBOLU)

KIŞ BABA

Sırtında kalın aba,
Elinde kabasaba,
Sopasıyle kış baba,
Çıktı yine ortaya.

Lapa lapa yağar kar.
Ne de beyaz rengi var.
Her yeri aka boyar
Nur yüzlü kış baba

Ağaçlara kondu kar.
Dallardan buzlar sarkar.
Güzel görünüşü var
Karlı, buzlu kış baba.

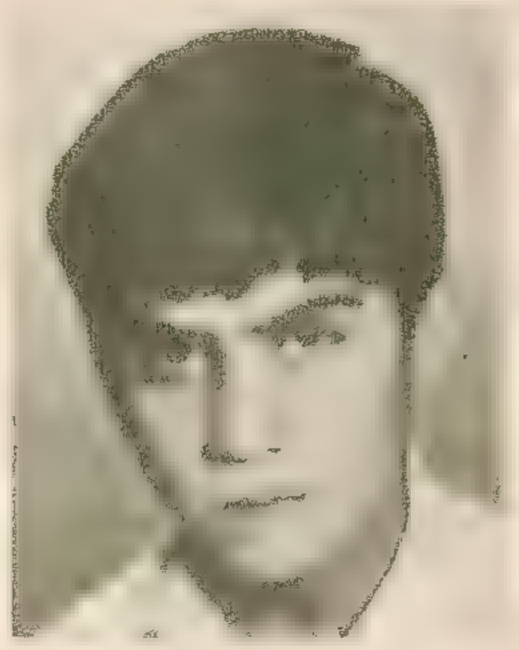

FERİDUN AKIN
(Nevşehir Lisesi Orta Kısmı III-A öğrencisi - NEVŞEHİR)

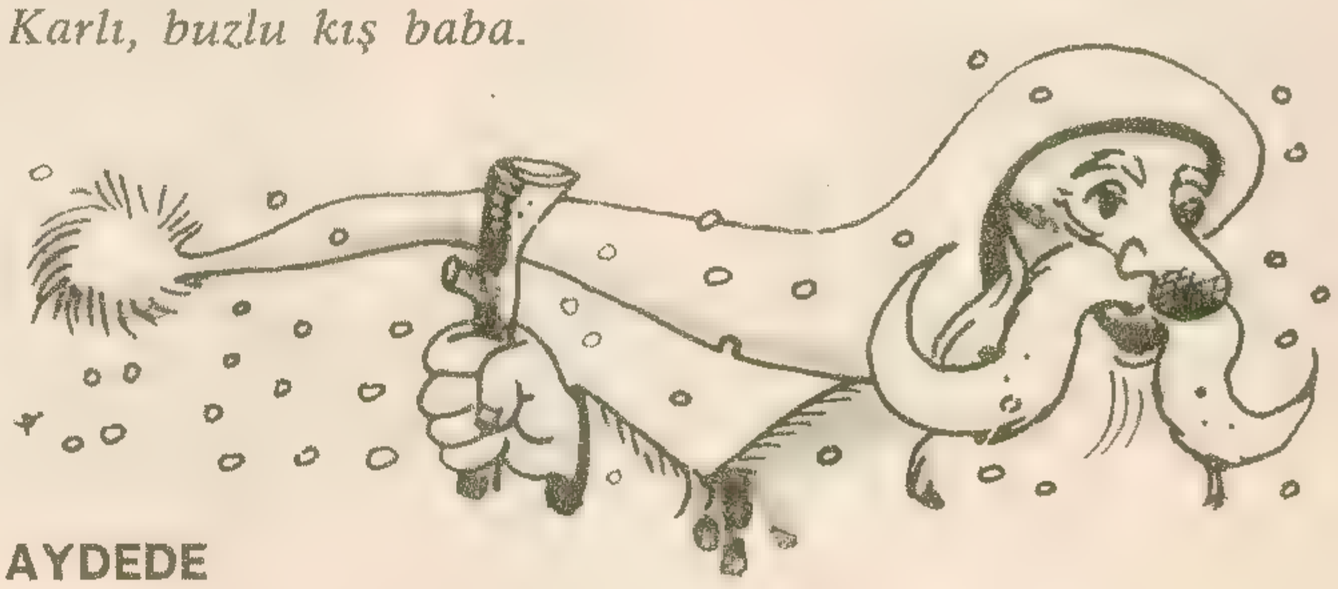

AYDEDE

Aydede ne güzel bir gezegensin.
Her gece göklerde gezersin.
Merak ederim kendi kendime,
Acaba durağın nerede?

Aydede seni kim yakar?
Işığın bitince sana kim bakar?
Annen var mı, baban var mı?
Yoksa onlar mı seni yakar?

CANIM ANNEM

Benim canım annem,
Sensin beni büyüten,
O tatlı sesinle ninniler söyleyen.

Benim canım annem,
Sensin dünyanın en güzeli
Kalbimdedir onun yeri...

HÜLYA ÇETİNKALP (Celâlettin Sayhan İlkokulu 5-D — ADANA)

OYUN, EĞLENCE BİLGİ, BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

(1) AK BA BA
TA BA KA
SA LA TA
BA DA NA

(2) BU GÜNÜN İŞİNİ YARINA BIRAKMA

(3) SOLDAN SAĞA:
1 — ATAK, 2 — SENE, 3 — CELAL, 4 — TAMER, 5 — KOŞU.
YUKARDAN AŞAĞIYA:
1 — ASETON, 2 — TELAŞ, 3 — ANAMUR, 4 — KELEK.

8 Fark Bilmecesi:
1 — Geminin sol parmaklığı, 2 — Parmaklığın sağ kenarı, 3 — Kadının saçı, 4 — Sol uçtaki ağaç kökü, 5 — Ön kızağın bir tahtası, 6 — Balta, 7 — Adamın oturduğu sandalye, 8 — Adamın sağ gömleğinin kolu.

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER

(Resimler 30. sayfada)

Serhat Ergüven (Ankara - 28.2.58), Gökhan Ersöz (Çanakkale - 26.2.55) M. Tevfik Nakışçı (Ankara - 28.2.60), Ahmet Türker (Londra - 28.2.58), Hülya Öztoprak (İstanbul - 28.2.58), Esat Şahin (Ankara - 26.2.56), Birol Öz (Ürgüp - 24.2.61), Alih Gülerse (Beyşehir - 28.2.58), Necmeddin Cengiz (Malatya - 24.2.56), Gazanfer Türkeroğlu (Hınıs - 26.2.59), Hadiye Işık (Kütahya - 27.2.63), Osman Polatkan (Kayseri - 29.2.57), İbrahim Ethem Tankurt (Gölcük - 28.2.58), Yalın Karademir (Vakfıkebir - 28.2.56), Mehmet Kırbaç (İstanbul - 1.3.58), Bilge Kırbaç (İstanbul - 28.2.57), Mehmet Anıl (İzmir - 25.2.62), Seval Yeşilada (Borçka - 28.2.59), ★Neslihan Uyar (Eskişehir - 26.2.56), Ömer Çavdar (Ankara - 25.2.59), Erhan Ceylan (Ankara - 25.2.57), ★Giray Gümüş (Rize - 24.2.61), Ceyhun Balcı (Akçadağ - 27.2.61), ★Bânu Dilşen (İstanbul - 1.3.61), Seralp Yalınpala (İstanbul - 23.2.59), Ahmet Demirtaş (İstanbul - 28.2.55), Nurettin Yalta (Yenişehir - 26.2.60), Saadet Kapyalı (Edremit - 1.3.60), Cafer Çatalbaş (Kemah - 28.2.56), Sabiha Aktaş (İstanbul - 26.2.61), Sedat Aktuğ (Diyarbakır - 29.2.56), Melih El Hüseyni (İstanbul - 26.2.57), Hakan Özenç (Erzurum - 25.2.59), Cevdet Ersal (İstanbul - 25.2.58), Zülfükar Barut (Diyarbakır - 25.2.55).

OYUN Eğlence BİLGİ Bilmece

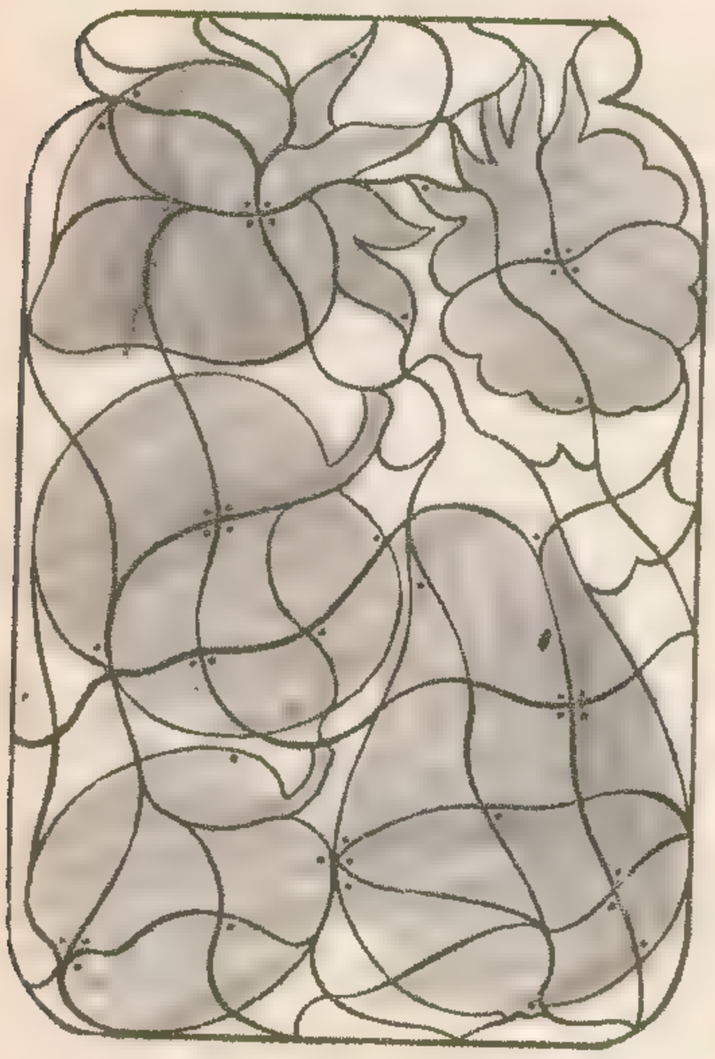

BU KAVANOZDA NELER VAR ACABA? NOKTALI YERLERİ BOYARSANIZ SİZDE ÖĞRENEBİLİRSİNİZ.

1

AK LA BA TA BA NA
TA BA SA BA DA KA

HER DAİREDE İKİ HARFLİ BİR HECE VAR. BU DAİRELERİ ÜÇER ÜÇER BİRLEŞTİREREK DÖRT AYRI KELİME MEYDANA GETİRİNİZ.

2

BURAYA GÜZEL BİR ATASÖZÜ YAZDIK. HARFLERİN EKSİK YERLERİNİ TAMAMLIYARAK YAZDIĞIMIZI OKUMAYA ÇALIŞINIZ.

3

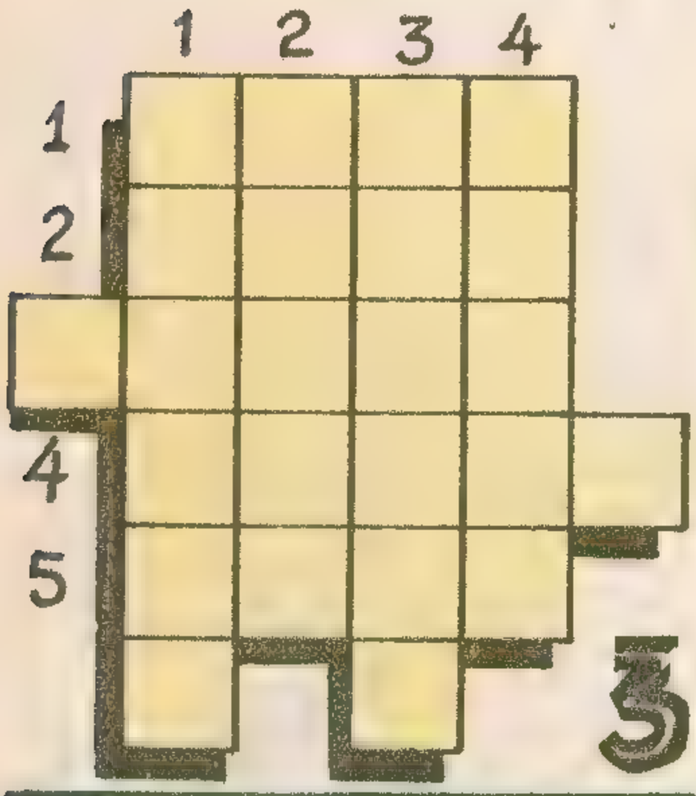

SOLDAN SAĞA:
1-TİTİZ VE KAVGACI 2-ELLİ İKİ HAFTA 3-BİR ERKEK İSMİ 4-BİR ERKEK İSMİ 5-KOŞMA YARIŞI(Tersi)

YUKARDAN AŞAĞIYA:
1-TIRNAK CİLÂSINI SİLEN SIVI 2-BİR ENDİŞEDEN İLERİ GELEN ACELE 3-İÇEL İLİMİZİN BİR İLÇESİ 4-OLMAMIŞ KAVUN VE KARPUZ.

ÇÖZÜMLER 23. SAHİFEDEDİR

4

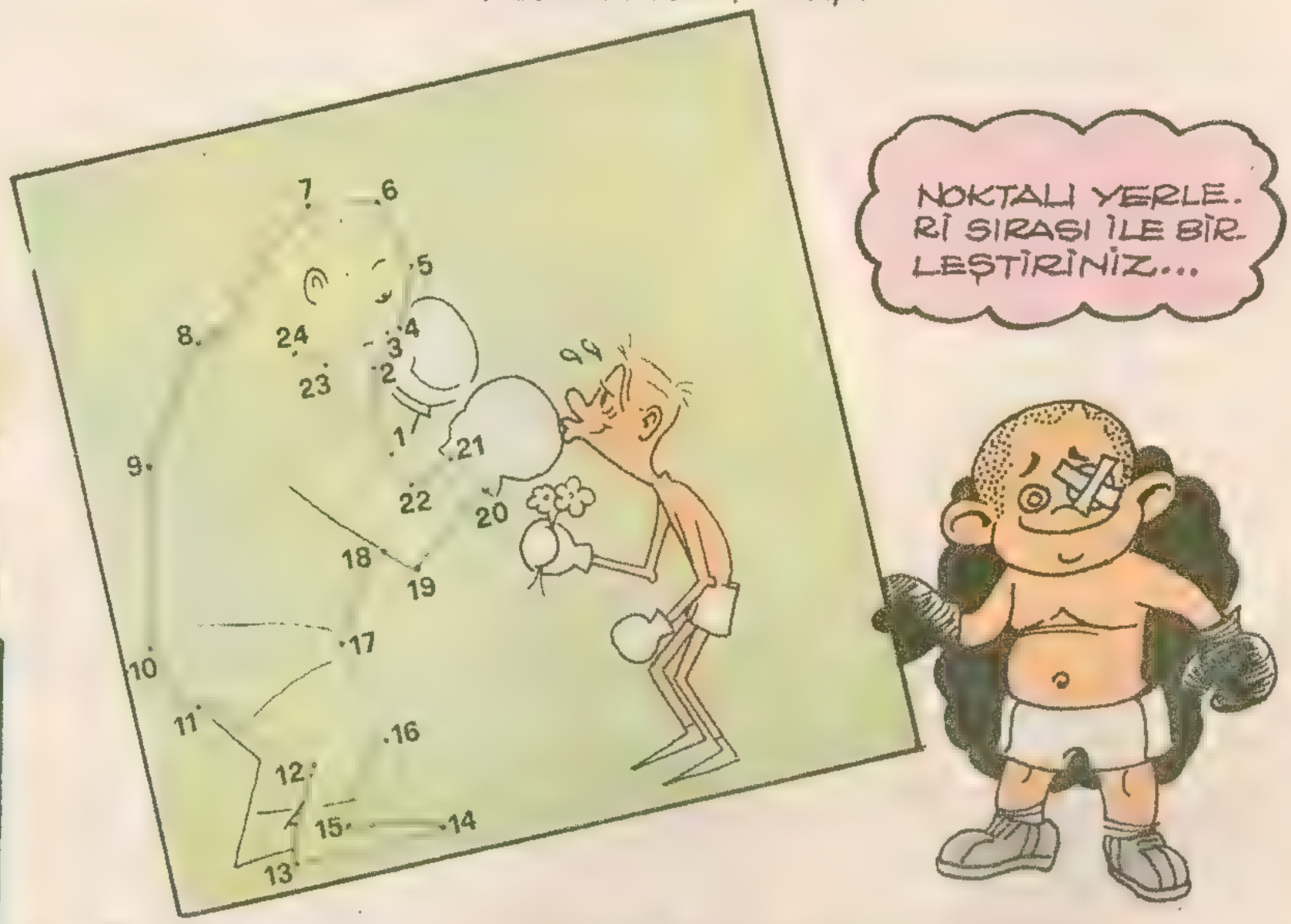

NOKTALI YERLERİ SIRASI İLE BİRLEŞTİRİNİZ...

8 FARKI BULUNUZ.

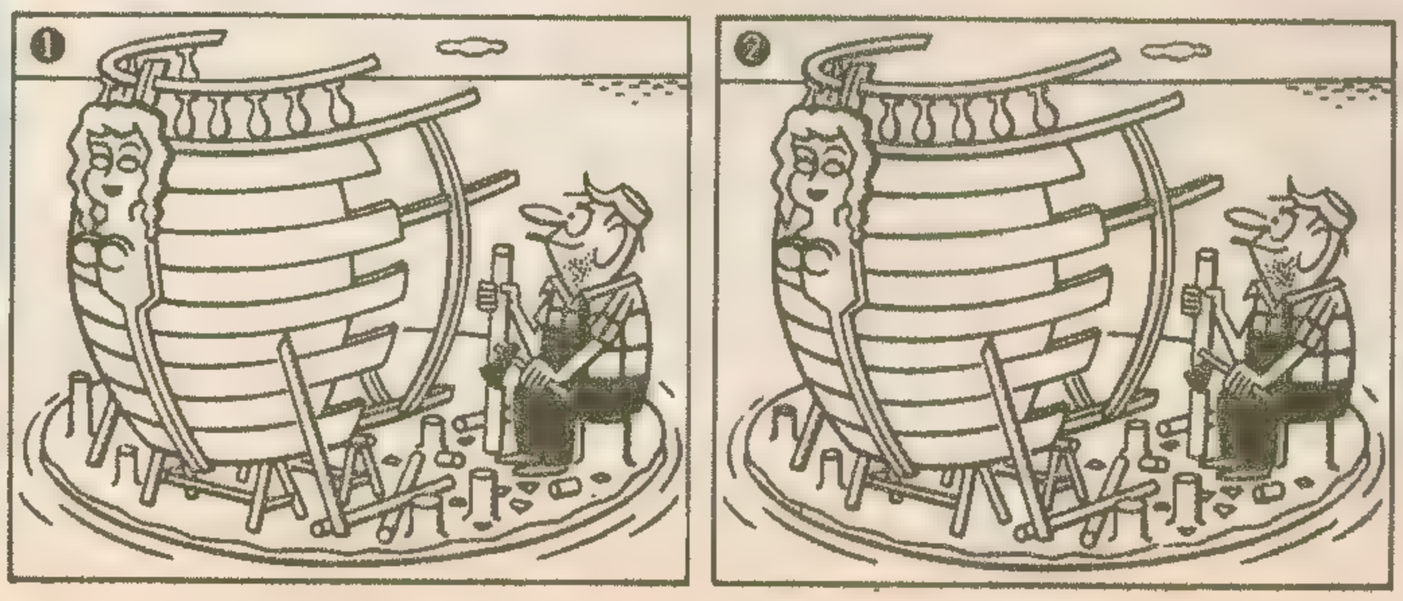

KRALIN PİRESİ

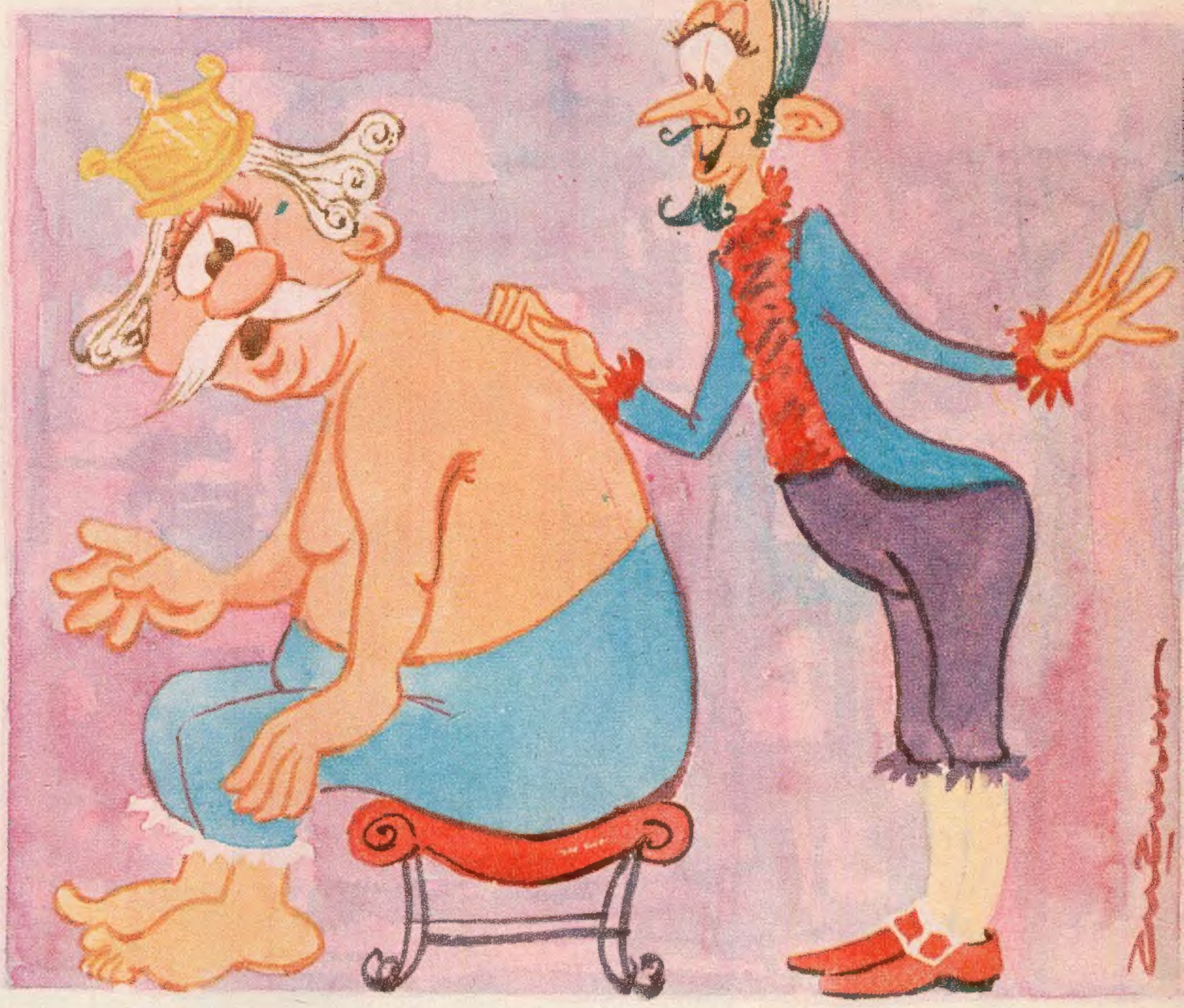

Çok eski zamanlarda kralın biri, pireden, bitten tiksindiği kadar hiç bir şeyden tiksinmezmiş. Günümüzde böyle zararlı böceklere karşı kullanacağımız türlü türlü haşarat tozları, ilâçlar var. Ama o zamanlar böyle ilâçlar bilinmediği için, krallar bile bitten, pireden kurtulamazmış. Yalnız, bu kralın kendine göre bir kurtuluş yolu varmış. Her akşam giysileriyle birlikte banyoya girer, gövdesinde bir pire varsa, can korkusuyle banyoyu dolduran suyun yüzüne sıçrar, kralın en saygılı uşağı, pireciği usulca yakalayarak iki tırnağının arasında eziverirmiş. Böylece, ulu kral, geceleri rahat uyku uyuyabilirmiş.

Hiç bir pirenin ısıramadığı bu kralın öyküsü, insanlar arasında olduğu gibi hayvanlar arasında da yayılmşıtı.

Pirenin biri ne yapıp yapıp bu kralı ısırmayı kafasına koydu. Kralın saygılı koruyucu uşağının titizliği düşünülürse, pire için çok tehlikeli bir karardı bu. Ölüm kalım işiydi. Ama pirecik gene de dönmedi kararından.

Bir sıçrayışta kralın gür saçları arasına girdi. Bütün gün hiç kımıldamadan saçların arasında bekledi. Bir keresinde kralın sert tacı altında az kalsın ezilecekti ama, saçların arasından çıkmadı.

Akşamleyin kral, her günkü gibi banyosuna girdiğinde, pirecik korkulu dakikalar geçirdi. Ya kafasını da suya daldırırsa kral, hali ne olacaktı? Neyse ki korkusu boşa çıktı. Pire hiç ıslanmadan kralla birlikte yatağa gitti.

Saygılı uşak, ulu krala iyi geceler dileyip odadan ayrılır ayrılmaz, pire kralın ense kökünden aşağı doğru indi, bütün gün acıkmış olduğu için kralın sırtında, gövdesinde oynaya sıçraya, kana kana kral kanı içti, karnını bir güzel doyurdu.

Pirenin ısırıklarını duyan kral sesinin yettiğince bağırdı. Saygılı uşak, geceyarısı yatağından fırladı, giyindi, kralın piresini aramaya geldi. Öbür uşaklar da geldiler, aradılar, taradılar ama, çabaları boşunaydı. Pire gene kralın saçları arasına sıçramıştı. Oysa ulu hakanın saçları arasına bakmayı hiç kimse akıl etmiyordu.

Böylece pirecik bütün bir hafta her gece kral kanıyla besledi canını, ülkenin dörtbir yanından çağrılan haşarat uzmanları kralın bu durumuna bir çözüm yolu bulmaya çalıştılar. Ama sekizinci gece pirecik bir düşüncesizlik ederek, kralın gene ense kökünden ineceğine, yüzünden inmeye kalkıştı. Bu kez kral onun gelişini sezdi, elini attığı gibi onu tam burnunun üzerindeyken yakaladı.

«En sonunda geçtin elime!» diye kükredi ulu hakan, «şimdi iki tırnağım arasında ezeceğim seni!»

Ama tam bu sırada, pireciğin kral kanı taşımakta olduğunu düşündü. Ülkenin yasalarına göre kral kanı taşıyan bir kimse, saray sınırları içinde bir konutta yaşamayı, parasız bakılmayı haketmiş sayılırdı.

«Yasalar her şeyden üstündür» diye iç çekti kral. Uşaklarını çağırdı, büyük bir gururla piresini göstererek şöyle buyurdu:

«Bu pire kral kanı taşıyor. Sarayın kuyumcusu buna hemen altın bir taç ile bir kafes yapsın. Kafesin parmaklıkları arasından her gün parmağımın ucunu uzatarak karnını doyuracağım. Hemen yerine getirilsin bu dediklerim!»

Uşaklar pireyi aldılar, altın taç ile altın kafes yapılıncaya dek, üzerinde hava delikleri bulunan bir kutuda sakladılar.

O günden beri taçlı pire bütün böcekleri kıskandırırcasına kral sarayında oturmakta, soylu kral kanıyla beslenmekte, tanrının günü sabahtan akşama dek başına bu işleri getiren budalaca kahramanlığını hatırlayıp iç çekmektedir.

bu hafta Doğan Kardeşler

B. Berat Apaydın
İzmir 23.2.59

Sedat Karaoğlu
Ankara 1.3.58

Cengihan Kaya
İstanbul 1.3.61

Pamir Gültekin
İstanbul 25.2.58

Z. Binnur Er
Ankara 28.2.60

Arif Geçer
Kocaeli 1.3.56

★Erhan Koçak
İstanbul 25.2.60

M. Fahri Kılıçaslan
Ankara 28.2.56

★Zerrin Öktem
Mersin 1.3.59

Ergun Bilge
İstanbul 1.3.57

Ümit İlhan
İstanbul 1.3.61

★Ayhan Eğrilmez
Kınık 29.2.58

★Hülya Güldoğan
Ergani 26.2.56

Ayşegül Yamul
Bolvadin 24.2.58

Nazif Taşkınsoy
Malatya 26.2.59

Osman Aksoy
Salihli 28.2.56

Bahar Erünsal
Ankara 23.2.61

Gülşen Basmacı
İstanbul 24.2.58

Leman Uslu
Denizli 25.2.57

Nilgün Denli
Gelibolu 24.2.58

Sezen Kaymak
Eskişehir 1.3.59

Seyhan Konakçı
Adana 23.2.58

Tayfun Turan
Diyarbakır 26.2.57

Oya Avunca
İstanbul 25.2.61

Aydın Orun
İstanbul 23.2.62

★Şefik N. Telhan
Karabük 28.2.63

Raşit Erdem
İstanbul 26.2.56

Osman Akpınar
Ahravi 28.2.56

★Hüner Batmaz
Eskişehir 27.2.63

Talât Erkip
Bandırma 1.3.58

★Semih Eke
Ankara 27.2.61

Engin Gürçay
Uşak 28.2.60

(İsimler 27. sayfada)

DOĞUM GUNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN : Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, doğum yerinizi ve tarihinizi, ev adresinizi yazın. En geç doğum gününüze bir buçuk ay kala elimize geçecek şekilde iki adet vesikalık fotoğrafla birlikte şu adrese postalayınız: **«DOĞAN KARDEŞ** — Bu hafta doğanlar köşesi» **P.K. 1146 İSTANBUL.**

YAPI ve KREDİ BANKASI'NIN
siz çocuklara bir armağanı var:

500.000 LİRA

tutarında
İKRAMİYE ÇEKİLİŞİ...

Mutlu yarınlar sizin olsun...

Anne ve babanıza sorunuz. Yapı ve Kredi Bankası'nda hesabınız var mı? Bu çekilişe siz de katılabiliyor musunuz?

26 yıldır tasarruf ve kültürü seven bir neslin yetişmesi için çalışan Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 383

PONPON

ÇOK GARİP!

?

OKAN ÇOK HASTAYIM, N'OLUR KURTAR BENİ, OH! PUF!!

ÖNCE NEREN AĞRIYOR ONU SÖYLE, HAYDİ!?

BELKİ DE NAZAR DEYDİ!

?

HİÇ BİR YERİM AĞRIMIYOR AMA...ŞEY.. GRİLEŞTİM!

PONPON'CUĞUM, HİÇ MERAK ETME! İNAN BANA GRİ FİLAN DEĞİLSİN, AKSİNE HER TARAFIN BEMBEYAZ! YALNIZ SARI

ACAYİP KUYRUĞUNLA SİYAH BURNUN HARİÇ..

KÖTÜSÜ DE O YA!

GEL DE GÖSTEREYİM! AYNADA KENDİMİ GÖRDÜM. HER TARAFIM GRİLEŞMİŞTİ.. ÇOK ÜZÜLÜYORUM OKAN'CIĞIM!

GÖ— RELİM.

GÖRDÜN MÜ?

GRİLEŞMİŞİM!